Rostocker Dokumentenserver
Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.
Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Albert Wichgreve

M. ALBERTI WICHGREVI || Hamburgl || designati Rectoris Scholae || Pritzvvalcensis,|| CORNELIUS || RELEGATUS,|| sive,|| COMOEDIAE NOVA,|| festivißimè depingens || VITAM PSEUDOSTU-||DIOSORUM,|| & continens || NONNULLOS RITUS ACA-||demicos in Germania;|| Acta || ROSTOCHI || in foro Latino,|| ANNO JUBILAEO.||

Rostock: Reusner, Christoph aus Neustadt, 1600

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn824107446

Druck Freier Zugang PUBLIC DOMAIN

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn824107446/phys_0001

W. imm. Apr. 1591, Mag. 1597, 1601
Rector zu Fürstenwerder, 1605 Prof.
Pastor zu Altenwalde, † 1619.

Cq-4091.
~~C. II. f. 3027.~~
11—13.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn824107446/phys_0002

M. ALBERTI WICHGREVI
Hamburgi
designati Rectoris Scholæ
Pritzvvalcensis,

CORNELIUS
RELEGATUS,
sive
COMOEDIA NOVA,
festivissimè depingens
VITAM PSEUDOSTUDIOSORUM,
& continens
NONNULLOS RITUS ACADEMICOS *in Germania*;

Acta
ROSTOCHI
in foro Latino,
ANNO JUBILÆO.

ROSTOCHII
Ex officinâ Reusneriana. 1600.

Ex Bibliotheca Academiae Rostochiensis

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn824107446/phys_0005

SENATUS HAMBURGENSIS.

ERICUS von der Fechte. — Consules.
Theodorus vom Holte. — Consules.
Joachimus Bekendorp. — Consules.
Vincentius Moller. — Consules.

Gulihelmus Mollerus, J.U.D. Syndicus

VVarneboldus Schroder. — Senatores.
Reinholdus Walrave. — Senatores.
Joachimus Brandt. — Senatores.
Hermannus Moller. — Senatores.
Caſparus Moller. — Senatores.
Petrus Bekeman. — Senatores.
DNS. Henricus von Sprekelſen. — Senatores.
Caſparus Anſelman. — Senatores.
Henricus Germerß. — Senatores.
Henricus Silm. — Senatores.
Eberhardus Eſichius. — Senatores.
Nicolaus Hanſes. — Senatores.
Daniel von Eitzen. — Senatores.
Henricus Wichman. — Senatores.
Hieronymus Vögeler. — Senatores.

Eberhardus Tweſtrenge. — J. U. L. & à Secretis.
Sebaſtianus von Bergen. — J. U. L. & à Secretis.
Georgius von der Fechte. — J. U. L. & à Secretis.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn824107446/phys_0006

MAGNIFICIS, CLARISSIMIS,
Consultißimis & Amplißimis
Viris,

DOMINIS CONSULIBUS,
SYNDICO, SENATORIBUS ET à Secretis inclutæ urbis Hamburgi,

Dominis Patronis debitâ observantiâ colendis,

SALUTEM AB ALTISSIMO.

CUm supra aliquot menses, Viri Magnifici, clariss. consultissimi & Amplissimi, Orationem meam pro HOMULLIS publicitùs in nostro Agonisterio majore recitassem, eamque de consilio Superiorum, viris Strenuis, Nobilissimis, & Musarum fautoribus, cultoribus, Domino Joachimmo Bassevvitzio, Domino Davidi Bassevvitzio, & Domino Joachimo Stralendorphio, dicare & consecrare decrevissem; lubuit simul in ipsâ dedicatione unâ atque alterâ notâ subindicare; quidnam amplius in Museo hoc studio & stadio molirer, quò Musarum amorem, quo Doctorum favorem mihi captarem, conciliarem. Opella

me detinebat duplex: CORNELIUS RE-
LEGATUS, & CENTURIA PRIMA
Anagrammatismorum. Ille quò tardius absolu-
tus, eò properantius audet in lucem conspe-
ctumque hominum prosilire. Causa haut le-
vis. Hic enim hic ille est infaustus GENIUS,
qui totum terrarum Orbem peragrans, senibus
infinita parit dolorum examina, juvenibus creat
infortunia, quorum species & formas nulla po-
test enumeratio definire. Hic quos semel oc-
cupat, cujuscunque etjam vel ætatis, vel con-
ditionis, tàm arctè tenet, ut perpetuas & juges
calamitates sustinere, adeoque lacrumabilem
vitam in extremâ sorte ducere cogantur. Ha-
rum molestiarum fontem & fomitem mediocri
Orationis filo, & phrasi Comicâ, quam conve-
nit ad familiarem & solutam Orationem quàm
proximè accedere, in hac Pseudostudiosorum
Comœdiâ adumbrare volui; cùm, ut industrij
parentes, quos humani generis Servator inge-
nuis liberis fœcundavit, habeant, quo eos ipsos,
si quando in exteras Academias amandare ve-
lint, instruant; tùm, ut ipsi veri Musarum
Gratiarumque alumni ex hoc speculo discant
studiorum pestes longè averruncare. Hic enim
meus præcipuus scopus fuit, & vicia hujus de-
currentis seculi & mores, levi licet penicillo, de-
lineare. Illa quidem, ut devitemus; Hos ve-
rò ut discamus; disseminemus. Utrumque si

apud

apud nonnullos saltem obtinuero, quid impedit, quò minus memet ipsum hâc fabulâ (absit verbis arrogantia, neque ita gloriæ fame stimulor) veluti quâdam æternitate donem immortalis testificatione tituli.

Neque verò ego iccircò primus, quia optumus, sed optumus, quia primus ego, qui alijs tale argumentum exhibui, quod ipsi longè feliciori penna explicare & ornare callent. Novi enim hoc seculum, quàm ferax sit divinorum ingeniorum, inque primis vatum in numero.

Docent hoc multorum, quæ extant, fœturæ, testantur hoc recti censores, adplausores. Atque utinam illi omnes modo veræ Latinitatis ita studiosi, quemadmodum prisci illi nostri! Certaret certè, certaret hoc ævum cum superiori, nî nimium, haut scio, quali Antiquitati indulgeret; nî nimium ad inanem oblectationem composito sermonis genere differeret; idemtidemque velut ex quibusdam Romanis haut Romanis arculis dicam vel oraculis accommodata colorandæ Orationi pigmenta, depromeret, exponeret, spargeret. Coërcenda ista obsoletarum & luxuriantium litterarum audacia. Nunc verò, non unus tantum, sed innumeri offenduntur, queis illud Mureti nostri Epigramma miseris, quod in suum *Paulum* hoc modò adornavit.

Quæ tu condideras inſpexi carmina nuper,
Lectaq; ſunt, fateor, terq; quaterq; mihi;
Nec tamen evalui cognoſcere quid ſibi vellent:
Uſq; adeò obſcurè ſcribere, Paule, ſoles.
Nam tu verba, puto, ex libris accepta ſibyllæ,
Quæq; Catonis erant tempore priſca nimis,
Verſibus infercis, gaudesq; obſcurus haberi,
Et velut inductâ ſingula nube tegis.
Erraſti hoc tantum, quod mittens carmina, PAULE;
Debueras unâ mittere Grammaticum;

Democritus dicebat; In ſpeculo faciei figuram, in verbis & Stylo animi qualitatem deprehendi. Nihil addo amplius; Unum illud nunc ſatis demirari nequeo; cum in omni diſciplinarum genere egregiè exculti, hoc docto ſeculo extent viri; Poëſin tamen Comicam ſic neglectam jacere, ſic intactam relinqui, tanquam res ſit inimitabilis, & cui opera parum utiliter collocetur.

Quod ni ita habere videretur, non tàm velut conjurati bonarum rerum ſcriptores inde temperarent manus. Laudata eſt Comœdia Tullio, ut humanæ vitæ ſpeculum; celebrata eſt Comœdia doctiſſimorum virorum calculis; ſed ô indignum! ipſa ſi indigna, quam multi conentur imitari, ne dicam calamo ad vivum exprimere. Habet hæc ætas, habet, inquam, ſuos Tullios, habet ſuos Livios,

habet

habet ſuos Vergilios, habet ſuos Demoſthenes; ut Solones, ut Hippocrates, ut Chryſoſtomos taceam: Menandros verò & Terentios penè nullos habet. Quid quæſo cauſæ? Iccircóne manum de tabula? quia ſublimior forteàn ejus rei tractatio habeatur, & non niſi ſummis ingenijs digna? Erras meâ quidem ſententiâ, ita qui cenſeas, erras. Etenim, ut Comœdiarum argumenta è mediâ hominum vitâ petuntur; ita tractari facilè poſſunt ob ſtyli mediocritatem dicam an facilitatem; vel ab ijs potiſſimum, qui hominum ingenia, mores & vitam ſic habent meditata, ut ea pro decoro queant exprimere. Atque hinc adeò ego, hanc ut glaciem audax perfringerem, tentavi quid noſtra, qualis qualis etjam illa tandem ſit, Thalia daret. Quid autem & quantum acceperim, omnes boni cenſores judicent, quibus ad hanc paleſtram inſtructiores ſunt animi, quoſque cupiam ad id genus ſtudia accingere ſua. Ego interim non erubeſco deformes catulos pro formoſis oſtentare, & velut Anſer ſtrepere inter Olores; ut audaciâ meâ Doctiorum ſegniciem extimulem. Quos ipſos ſi æquiores ſenſero, ſunt apud me & aliæ fœturæ, quas tyrunculis litterarijs impertiam, & quidem non multos poſt hos dies: quod ſi iniquiores reſcivero eoſdem, prementur non in

nonum, sed in annum millesimum, atque cum Augusti Ajace in spongiam incumbent. Vos tamen vos, Magnifici, Clarissimi, Amplissimi & consultissimi viri, interim appello; quorum ego si sensérim me probari calculo, non parum spei concipio, meam hanc opulentiam candidis quibusque non improbatum iri. Sub vestri igitur nominis auspicio in lucem dabitur hæc CORNELIUS; ita tamen, ut vos singulos debitâ observantiâ rogem, ut hasce meas lucubratiunculas lœtâ fronte excipiatis, meique erga vos studij quale quale Mnemosynon, ne vel ab Homeri Zoilo; vel Vergilij Perone & Philisco corrumpatur, servetis. Ita nunquam defetiscar vestros honores, vestram Rempubl. vestram rem Ecclesiasticam & Scholasticam provehere, & quidem summo cum studio. Cui adspiret Altissimus, qui vos singulos mihi dignetur semper servare incolumes. Rostochij ex Museo meo, Anno Jubilæo, die adscensionis Christi ad cœlos.

V. M. C. & A. C.

Observantissimus

M. Albertus Wichgrevius.

ORNA-

ORNATISSIMO VIRO

doctrina & virtute præstanti

M. ALBERTO WICHGREVIO Hamburgensi, Sympatriotæ carissimo S.

INgeniosa tibi doctrina dat optime laudem
WICHGREVI, cujus splendida signa nitent.
Splendidius verò reliquis nitet omnibus illud,
Quod claro dignum lumine prodit opus,
Hoc pubis vario depingit schemate mores,
Mores ut discat nosce juventa suos.
Humanæ speculum præstans Comœdia vitæ
Vnumquemq; etiam multa docere potest.

Johannes Frederus SS. Theologiæ Doctor & Professor publ. pro tempore Magnif. Rector.

CVm tibi *Wichgrevi* faciles sua munera Divi
Plurima munificâ contribuere manu,
Totus agas benè de studijs mereare juventæ
Sic tuus ad sera hinc tempora vivet honor.

Et Musæ viridi cingent tua tempora Lauro,
Nec deërunt genio mollia fata tuo.

David Lobechius SS. Theologiæ Doctor
& Professor publ.

CÓRNELIUS RELEGATUS

ἀναγραμματισθείς.

COR NE LUIS? LEGE RATUS.

NOn discunt, quicunq; Scholas hinc inde frequentant,
Non discunt, quærunt quicunq; hinc inde Tabernas,
Non discunt, bellas adamant quicunq; Puellas.
(Scilicet incautæ incautus labor iste Juventæ est,
Scilicet hæc sitis est, sitis haud laudanda, Juventæ,
Scilicet est calidæ calidus furor iste Juventæ.)
Sed cum non fiscus, discus, patriúmve salinum
Splendet adhuc, morbi veniunt vel serior ætas,
His querulis querulas incusant vocibus auras:
Cór ne luis? *procul est nec Desperatio, & optant:*
O mihi præteritos reddat si nunc Deus annos,
O mihi decoctum reddat si nunc Deus aurum,
O mihi membrorum reddat si nunc Deus usum.
Sed frustrà. adjiciunt igitur: lege *nunc* ratus *ista*
Quisquis es, ac caveas Epimetheus dicier olim.

Iohannes I. F. Posselius, Græcæ linguæ
in Academia Rostochiensi P. P.

Comœ-

COmœdiam WICHGREVII
Novam, facetam, floridam,
Rosea juventus perlege,
CORNELIANOS & fuge
Madidici, mores SUSII.
ALBERTE quid mereberis
Tam scitulâ comœdiâ?

M. Martinus Braschius. Logices Professor publicus Poëta Cæsarius.

SI linguam Pueri moresq; Pöeta *figurat*:
Si rude adhuc pectus præceptis instruit, ut quæ
Sint fugienda Puer fugiat, faciendaq;, rectè
Designet: quis te neget, Alberte, *esse* Poëtam?
Tu pestes nobis studiorum ita pingis apertè;
Quæ sunt Ambitio: Sophies persuasio: quidvis
Audendi furor: ebrietas: malesuada libido;
Vt nec Lysippus *melius te duceret æra*

Corneli

Corneli *illius vultum simulantia : perge*
VVichgrevi, *& cane grata* DEO, *cane grata Juventa.*

M. Joannes Simonius Rhetorices
Professor pub. F.

EPIGRAMMA

Quâ Studiosorum & Studiorum peste laborent
Claræ Academi umbræ, & doctaLycea, gravi;
Virtutem & Sophien quî expungant ira, libido,
Et scelerum hortatrix improba luxuria ;
Et possessores vitâ & virtute relictâ (quat
Quàm gravis atq; atrox mox Metanœa co-
Qui velut in speculo cupis omnia contempiari,
Hæc te VVICHGREVÎ fabula amœna docet.
Vis CONTRISTARI? NVNQVAM
VITAM EXIGE HONESTAM,
Sisque legens damno hæc cautior alterius.

M. *Eilhardus Lubinus Poë-*
seos professor publ.

AL-

ALBERTUS VUICHGREVIUS

Ανάγς.

HUC VERGITE UBI LAURUS
HIC LAURUS; TU VIGE REBUS.

Huc ô, Pimplæi qui quæritis ardua montis
Musa sonat, juvenes, VERGITE, LAURUS UBI.
Pergite, Phœbus adest Clariâ comitante catervâ,
Laturus socijs præmia digna suis.
VUICHGREVI, quin culta petis subsellia, virtus,
Quin cito, promeruit quæ tua, dona capis?
Chare veni, tibi LAVRVS adest HIC flore virescens,
Hic nova serta tibi Sais honora parat.
Gemma micat digitis, resonant gratissima Musæ
Carmina, dat titulos Actius arte graves.
Exultans, ALBERTE, tibi quæ dona feruntur
Accipe, pro studijs, ingeniose tuis.
Accipe, postq, tuis felix TU plurima REBUS
Secla VIGE, dulci semper honore cluens.

M. Casparus Conradus Vratislavienſis.

AD

AD

Virum clariss. doctissimum,

ALBERTUM WICHGREVIUM, Artium ac Philosoph. Magistrum, Poëtam lauru dignissim. edentem

novam de CORNELIO *comœdiam*,

Epigrammation.

NÆ tu reapse fax Novemsilum cluis
ALBERTE, *fili Japeti rarum jubar.*
Id plenè ais, planèque homillos *inclutô*
vigore in astricum refers dum tramitem:
Modò ast idem evidentiùs redarguis,
tersum, Monetæ & lacte fotum quando opus
haùt invides Musarum oclis; CORNELII
quô facta pensitas, peremnisluô & virûm
rodentis, & latratu homillûm *viscera.*
Næ tu vir audis, tanta & ad miraculum
monumenta prælo indens juvenantis ingenI.
Evax! Moriri sic vetant te Numina.

Jacobi FabricI Poëtæ Cæsarij & Medicinæ Candidati.

Wichgre-

WIchgrevi, natura viris non omnibus una:
Felix ingenij qui polit ergò decus!
Hic labor hîc tuus est, quænam ergò in carmine vires,
Sint tibi, Cornelî hæc fabula scita docet.
Perge decus Patriæ, Musarum flosscule perge;
Sic in sera tuus secla virebit honos.

Johannes Bochmannus
Borussus.

ALBERTUS WICHREVIUS

ἄναγξ.

TU VIREBIS CEU LAURUS.

SI *nondum tibi sit,* VVichgrevi *florida laurus,*
Imponat laurum jam tibi Cornelius.
Debetur, nam tu tali tàm dignus honore:
Quàm tuus est lecto carmine Cornelius.

Ac tu Wichrevi ceu laurus, crede, virebis
Dum vivet tua tam scitula Cornelius.
Multa quidem nosti; at nunc nosti plurima certè,
Ut sat nostiite Corneliumq; tuum.

Theodorus Glazerus
Dithmarsus.

DRA-

DRAMATIS PERSONÆ.

PROLOGUS.

ARGUMENTATOR
- Primus.
- Secundus.
- Tertius.
- Quartus.
- Quintus.

EUBULUS pater.
SOPHIA mater.
EUGENIA virgo.
CORNELIUS fil.
GRILLUS, SUSIO, SORGIUS } Studiosi.
SIMON famulus.
DONATUS puer.
GERHARDUS hospes.
ANNA hospita.
LUBENTIA virgo.
TRULLULALULLA ancilla.
FRIDERICUS Mag. Rector.
AURARIUS minist. Acad.
VALENTIUS min. A.
JOANNES Theol. D.
JUSTUS J. U. D.
VIGILANTIUS M. D.
PAULUS Philosoph.
PHILIPPUS Notar.
OCYPUS Tabellio
HARPAX Institor.
HANNO Oenopola.
MORSIO Pharmac.
CHRYSOSTOMUS Bibliopola.
NOVELLUS Sartor.
SMUTZO Sutor.
MARTHA Lotrix.
ASMUS Caupo.
HANSIUS præfectus vigilum.
SPECTRUM.
VOLATINUS Cursor
NESTOR Princeps cum comitatu.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn824107446/phys_0021

PROLOGUS.

Poëta noster postquam rationes suas
CORNELIUM relegandi collegerat,
Id curæ præsensit sibi soli incumbere
Placeret doctis quam pararet fabulam;
Etenim placere velle doctis & rudi
Populo simul vel maxuma insipientia est;
Nam pacto hoc omnibus placere postulat
Quod ipsum, me herclè, nulli hominum unquam contigit:
Docet hoc de Patre & Filio ducentibus
Asinum perquàm faceta & pulcra fabula;
Audite eam libenter, erimus perbreves.
Quidam vir Emporium aditurus publicum
Ibat pedes, sinistra ducens filium
Dextrà trahens Asinum venalem sarcinà
Carentem: Neuter hunc audet conscendere,
Ne forsitàn fessus viæ aiq; ponderis
Molestia, minoris æquo veneat,
Rident videntes hoc, & stulticiam seni
Mox exprobrant: quòd bestiæ laboribus
Inprimis natæ cautè parcerent; senex
Hoc audiens Asello iratus insidet;
Adsunt alij, qui durum ô patrem clamitant
Quod non permittat filium conscendere
Pedibus valentem se minus; morem gerit
Gnatoq; super Asinum cedit locum.
Hoc facto major oritur exprobratio,

En, inquiunt, robustus equitat filius,
Et Pater hærens vix membris, pedibus ambulat;
Ergo ipse & insidet Pater, & vehitur simul,
Sed & sic displicet ægrè alijs ferentibus,
Utriusq; pondere hoc animal nimium premi;
Quod æquius, quia facilius, ipsi ferant;
Descendunt ambo, & vinciunt & bajulant
Sude Asinum, sese imposterum rati fore
Cujuslibet reprehensionis liberos;
Sed frustra; Nam cum in ponte deponunt onus,
Defessi, jamq; iterum illud humeris sublevant;
Ingentem adstantium risum excitant, eis
Dicentium, Ellebori esse opus purgamine;
Quid, inquiunt; nobisne Elleboro opus? quid hoc?
Valeat Asinus, hoc dicentes ira exciti,
Sese placere minus quò plus student, statim
De ponte suam in flumen præcipitant bestiam.
Hæc quid velit sibi Auditores Fabula,
Nemo ita stupidus est Asinus ut non sentiat;
Proin si quis adhuc quæret, quid sibi velit,
A nobis responsi accipiet nil, sed modo
Eum, quisquis etjam sit, ad hunc Asinum statim
Mittemus ab eo ipso petitum, quod volet;
Hoc præmonitum volui; nunc optumi viri
Adeste cum silentio, ut Momus habeat
Quod carpat; Invidus quod invideat; & id,
Quod unicè expeto, ut audiat quisq; æqus, &
Benè candidus, qum quæ probet, tum quæ improbet.

ARGUMENTUM COMOEDIÆ.

CORNELIUS, trivialis tœdium ut scholæ
O brepserat, incusans Magistri inertiam;
R ogat patrem, ut ablegetur in Academiam,
N actus potestatem viæ, sese statim ad
E UGENIAM confert, quam deâmarat Virginem;
L icentiatum se futurum prædicans;
I nde invicem precioso ornant se munere;
U t primum ingressus Academiam, curat sibi
S tatim abjici cornua, fit Studiosus, suum
R ectori dans nomen; mox splendidissimum
E pulum parat, cum congerronibus aleà,
L ascivia, luxu fœdè rem prodigit,
E x hinc eò calamitatis incidit,
G audium ut in mœrorem vertatur, debiti
A ccusatur suis à Creditoribus;
T um verò ob multa alia scelera proscribitur;
U rbem repetit suam, ibi de laqueo cogitans
S ubitò argentum invenit, resipiscit, recipitur.

ARGUMENTUM GERMANICUM Actus primi.

Scen. 1. IM ersten *Actu* wird vermeld/
Wie *Cornelius* ein Schreibn gestelt
An seinen Vater/daß jhn nicht
Von seinem Meister recht geschicht/
Wil nach einr Universitat/
Vnd werden ein Licentiat/
Eubulus jhm gehorchen thut/

Vermant

Vermant jhn mit freundlichen muth/
Wie er soll meidn die böse Welt/
Gibt jhn zu seim studiren Geld/
Scen. 2. Bitt Gott daß er jhn woll regiern/
Vnd glück geben zu seim studirn/
Scen. 3. *Cornel:* geht zu *Eugeniam*,
Vnd zeiget jhr sein scheiden an/
Eugenia wird betrübet sehr/
Vnd bittet jhn zu bleiben mehr/
Vnd fangen etwas anders an/
Davon er auch kan werdn ein Man/
Weil er sich abr dawider stellt/
Studenten Lebn jhm baß gefellt/
Die Jungfraw jhm verehrt Geschenck/
Dabey er jhr sey eingedenck/
Deßgleichen auch *Cornelius* thut/
Vnd zeucht davon mit frischen muth.
Scen. 4. Der Mutter abr im Traum fürschwebt/
Wie *Cornelius* im sause lebt/
Vnd kompt drüber in Angst vnd Noth/
Wird jederman zu einem spot/
Drümb sie für sorgen wüntscht zu sterbn/
Eh dann sie seh jhrs Sohns Verderbn.

ACTUS PRIMI, SCENA PRIMA.

EUBULUS, SOPHIA, CORNELIUS.

Senarij.

QUæ cura CORNELI parentum in liberos
Sit, nemo niſi cui liberi, hoc intelligit,
Namq; ut vetus docet nos veriverbium
Deſcendit, haut adſcendit amoris adfectus,
Atq; adeò hinc ipſus & mater tua unica
Sollicita cura te eduximus à parvolo,
Habuimus atq; amavimus te proprios
Noſtros ut oculos; tum verò vel maximè
Curæ fuiſti, ne vel frangeres pedem
Aut uſpiam caderes, aut congerronibus
(Ut nunc vita & vicia ſunt adoleſcentulum
Ferè omnium) tete adſaciares improbis.
Hei! quot ſalute pro tuà traduximus
Inſomnes noctes, quot ſæpè integros dies
Nos cautè ad vacillantia incunabula
Conſedimus! quot duximus ſuſpiria!
Nunc Superis ſit laus quod preces audiverint
Noſtras, inq; hunc nobis te ſervarint diem;
Sis unicum ut noſtræ ſenectæ pabulum.
Quod ut aliquando verum fiat, optumus
Faxit creator omnium rerum & parens.

Jam ſpe

Jam spe sub illa, te perpetuum & stabile
Nobis futurum gaudium, huc te accivimus,
Petitioni ut responsum auferas tuæ.
Scribebas nuper te relicturum gregem
Et pulverem Scholasticum, insimulans tui
Socordiam Magistri, & plagosas manus.
Age ergò, ut lenitatem & indulgentiam
Nostram experiare, certum est hinc perendiè
Amicis optumis consentientibus
Aurora postquam illuxit tete in proxumam
Academiam ablegare, ut arte & moribus
Cultissimis imbutus, post triennium
Si Fata tantum cedent vitæ tempora,
Cum gaudijs regustes Lares patrios.
Et nos & amicos, quin familiam & integram
Tuis politulis decores virtutibus.
Ecquid, responde, hæc conditio placet tibi?
CORN. Benignitatem omnem parentes optumi
Charissimiq; in filium abundè præstitam
Vestrum, cum ex hac Oratione patria,
Tum verò reipsà comperi vel millies.
Proin, ceu obedientem & morigerum decet
Gnatum, omnibus pro beneficijs ex intumo
Cordis penetrali, gratias quàm maximas
Habeo, referamq; debitas quando licet,
Non unico modo, sed vel toto horreo.
Cumq; audiam vos me ex triviali hoc pulvere
Missuros, est quod gestiam & mihi gratuler.

Ita etjam instituam vitæ rationes, ut &
Vobis honori, & laudi amicis sim omnibus.
EUB. *Mi gnate, ut video pruriunt tibi pedes*
Ardentq; fugam, quod animum discruciat meum.
Nam te bonæ conditionis jam tædium
Cæpit; quòd est parentum te non amplius
Perferre posse imperium, & duriusculum
Jugum; quin frons idipsum lœta nimis, vaga &
Subindicant tacente linguâ lumina.
SOP. *Quæ tibi dixit parens* CORNELI *gnate mi*
Fuêre cuncta hæc luctuosa Oratio
Huic tuæ genetrici; quæ sub pectore
Te gessit, & dolore in auram protulit,
Quæ te toties fovit, quæ mille periculis
Te eripuit, quæ te lactavit, quæ moribus
Bonis, quæ precibus informavit te pijs,
Cui nil in orbe fuit, te solo, carius.
Quare, oro, quà cepisti perge semitâ
Contendere ad artium virtutum culmina.
Etenim valet tibi judicium, valet ingenî
Vigor, hinc palestra si in tua sudaveris
Fideliter, nunquam meam & tui patris
Benignitatem senseris in te claudier.
CORN. *Istos pia mater, quos huc usq; ob filium*
Es passa dolores & labores maxumos
Oro valere longè jubeas singulos.
Agnosco pietatem tuam, quam in filium
Usq; huc servasti, eamq; ceu decet colam.

EUB. *Mi*

EUB. *Mi Gnate, etsi nil dubito, quin fueris pius,*
Probus, modestus, castus, atq; in artibus
Humanioribus discendis sedulus;
Tamen absq; nostris præceptis salubribus
Non te loca ad ignota hinc sinam proficiscier.
Nam Seculum hoc novi quibus sit moribus,
Tum sæpè ex alijs intellexi, quæ siet
Multorum in publicis Studentium scholis
Misella vita, qui sequuntur crebrius
Horrendi Martis & Veneris turpissima
Delubra, quam serena templa Pallados.
Quare hæc præcepta si capesses, quæ tibi
Trado, bona in mente considebunt plurima.
Primum DEUM *cole, atq; concionibus.*
Sacris frequenter interesto publicis;
Rectoris hinc Magnifici & dictis omnium
Pareto Professorum, Parentum qui loco.
Tum verò lites pejus angue & Tygride
Vitabis, cum sciam plerumq; creberrimas
Solere hodiè simultates existere;
Quarè placebis, poclis si remiseris
Ingratum nuncium, & tete abstuleris domum,
Fugiens consortia prava ceu scopulos maris.
Et quoniam lœta frons tibi, atq; oculi vagi,
Quæ duo in amore maxima sunt mala & bona,
Fœmineum, quod malorum pestis omnium,
Genus fuge, ô CORNELI, namque in ore mel
In corde fel gerit, quin & Virtus patet

Huic in fronte, sed sub veste sordidum
Virus latet; fuge oro hoc pessimum malum,
Etenim semel in hujus si incideris retia,
Nunquam inde, quamvis mille tentes id modis
Tete expedies, studia omnia frigebunt, preces
Omnes erunt inanes, irritus simul
Conatus omnis; quin quod Gnate maxumum
Non tantum cuncta perdes membra corporis;
Sed &, avertat quod clementissimus Deus;
Nunquam appelles vitæ in portum optatissimæ.
Nam Scortatores atq; Adulteri, Dei
Non possidebunt regnum, docet ut Apostolus;
Sequere hortamen meum hoc; avis non commodè
Alis fugit visco illitis, age sequere.
Postremò, ne te ære alieno obstringas cave,
Quantum fuerit studijs tuis pecuniæ
Opus, mittetur à me; tu modo singulis
Hinc tempori satis fac creditoribus,
Ne si tu aliquando illic discesseris, graves
Ad me querelæ perferantur, ô cave.
CORN. Ne sis sollicitus oro mei causa, optume
Parens, faciam omne sedulò quod jusseris.
EUB. Istud quidem faxit DEUS. SOPH. ☉ Altissime
Da nostra sint hæc vota perpetuùm rata!
CORN. Ecquid parentes jam me voltis amplius?
EUB. En dimidium thalerum, quem dabis tuæ
Marthæ nutrici, quæ te eduxit parvolum.
Tum vero adito Gastrodem & Polypusium

Vicines

Vicinos atq; amicos nostros, ac eos
Jube valere, discessum subindicans.
CORN. *Eo, ut mandata vestra promtus exequar.*

ACTUS PRIMI, SCENA SECUNDA.

EUBULUS.

Septenarij.

DEus cœli atq; terræ, gratias tibi maxumas
Habeo, quod talem sis mihi largitus filium
Quem nulla in re mihi immorigerũ habui, dũ vixit heic,
Nunc porrò toto pectore te unicè precor, ut, quia
Illum in Academiam tanquam bonarum ad artium
Morumq; politiorum mercaturam mittere
Constitui; tu Sapientiæ & Bonitatis sub tuo
Clypeo & tutela eum ipsum digneris defendere.
Etenim sine dio Numine, nil in homine est, quod queat
Rectè facere, & sit nihil humana industria boni
Ubi non est præsto divina moderatio tibi.
Tu ergò clemens Deus divini radijs flaminis
Noctu diuq; illius illustra animum, ut omnia
Studia actionesq; ad præcepta dirigat tua,
Nec usquam à Pietatis declinet semita; at siet
Nobis hac mundi immundi in fabula parentibus
Honor, & hinc hæres æternæ vitæ gratissimus.
Nunc proximum est, ut intus conveniam gnatum meum

Eiq; di-

Eiq; dinumerem argentum & veſtes emam, quibus
Opus, ut ſe craſtinâ die accingat viæ ſuæ.

ACTUS PRIMI SCENA TERTIA.

CORNELIUS. EUGENIA Virgo. Senarij.

HOlla Hoſcha Ho!
Ecquis me jam nunc vivat fortunatior?
Ecquem magis Dij Deæq; omnes ament
Magisq; benefaciant, conſilia & proſperent
Ut eveniant, quæ optat, & ut optat omnia?
Næ tu CORNELI albæ Gallinæ es filius,
Qui tales divites, qui tales ſimplices,
Qui tales propitios parentes nactus es.
Nam quanta, proh DEUM immortalem! aſtutiæ
Argento eos ut defraudares, ſæpius
Es uſus, inde usq; à Puero; Nunc opus erat
Florene, nunc iterum, usq; iterum, usq; iterum integro
Joachimico, ad librum, vel pileum, aut calceos
Aliasq; ad res mihi comparandas plurimas.
Reſpondebat quidem Senior, Hei Gnate mi
Si poſtulando tu mihi ſic perrexeris
Citius me egenum, ac divitem te effeceris.
At ego ſciens patris mei ſubſtantiam
Claudebam ad ſingula hæc feneſtras aurium;
Aut durum eſt, dicebam, telum NECESSITAS;

Sed

Sed postquam argentum dinumeraverat senex,
Valere jubebam librum, pileum, calceos,
Valere præceptores omnes cum scholâ,
Ad EUGENIAM meam, meum illud corculum
Meumq; ocellulum atq; delicias volans;
In eâ me oblectabam, cum eâ, quando parens
Domo peregrè aberat, dies haut pauculos
Noctesq; multas consumebam in gaudijs;
O me fortunatum plus quàm dici potest;
Ecce autem nunc aliud obortum est gaudium,
Parens meus mihi argentum atq; aurum dedit
Queîs mihi in Academiam licet proficißier,
Prosit ei Largitas sed mihi Pecunia.
Jußit quidem ille ut impendam in bonos libros;
Et in dubiam mei salutem corporis;
Verum simulatq; ego venero in Academiam
Beano deposito, cives faciam mihi
Ut adsient, atq; omne tempus insimul
Mecum ducant in gaudijs communibus;
Si plusculum insumpsero quam par, quid interest,
Fallaciarum mille modo viæ patent,
Quibus ex sene argentum omne extorseris probè,
Sed de his satis. Tempus Monitor rerum omnium
Nunc, EUGENIAM, priusquam hinc abeam, efflagitat,
Conveniam, ut ei valedicam ad annos pauculos;
Sed hac per angiportum tentanda est via;
Ne dum Lux micat adhuc, vicini sentiant!
Heu! usitato more, quanto ore liceat

Consuetam

Consuetam verborum ingeminabo formulam;
Ut quando venero statim mihi adsiet;

Sed ecce præstò est; Ah mea EUGENIA, *unica*
Voluptas; Eheu salve plus mihi centies!
EUG. *At tu mihi* CORNELI *salve plus millies,*
Ecquid vales? ubi tam tarde ocelle mi?
CORN. *Valeo quidē & non valeo.* EUG. *Quid* CORN.
Dicit meus? CORN. *Hoc quod audis.* EUG. *Quid ea volunt sibi*
Verba? Valeo quidem & non valeo. CORN. *Ergò scias*
Faciam. Cras hinc vel primulo diluculo
Si vixero, proficiscar in Academiam,
Ut illic præterlapsis aliquot mensibus
Fiam LICENTIATUS JURIS, *hinc mihi*
Rectè valeo; at quod interim non amplius
Tuo aureo conspectu, & dulcacidis licet
Fruisci basijs; inde ægritudine
Erga te absentem cruciabiliter maxuma
Affligor, Amoris Ætnam intus circumferens.
LUB. *Quid audio* CORNELI? *tune Academiam*
Invises, & me miseram linques Virginem
Solam in dolore & lacrumas vitam perdere;
O lapides loqueris, queis cerebrum excutis meum,
O Cor durum, hæccine tua promissa est fides?
CORN. Fateor; sed delicium meum, quæ inscitia est
Adversum stimulum calces? *Sic Genitor meus*
Voluit; cujus mandatis fas est obsequi.
EUG. *Euge ad aliud mentem tuam vitæ genus*

Retrahe-

Retraheres; nam sat multi litteris vacant.
Et quòd fermè omnes faciunt Adolescentuli, aut
Equos aleres, aut etjam ad venandum canes;
Aut animum ad lætam mercaturam adjungeres
Et hoc in patria. Nam dulce est patrium solum
COR. Quid tu mea EUGENIA Equos? quid mihi canes
Quid infaustam mercaturam mihi prædicas?
Equites rarò sunt fideles uxoribus,
Venatores insidiantur meretricibus,
Mercatores exposiți mille periculis,
Soli docti modo Amorem firmiter fovent:
EUG. Quando obstinatè video operam te dare, meum
Ut consilium rejicias alioquin bonum;
Atq; ita Doctorum prædices constantiam;
Age non libet tecum pugnare diutius.
Sed ante discessum pauca hæc munuscula
A me accipies veri pignus Amoris mei;
Primum annulum hunc, quò tanquam arrhà digitos tuos
Orno, præterea, & has armillas aureas
Quas manibus applico tuis, & Strophiolum
Tibi recens molli contextum pollice.
Habeto hæc omnia à me CORNELI, & bonì
Consulito, atq; animum potius quàm munuscula
Respicito. CORN. O quas dignas rependam gratias
Tibi alimentum vitæ & dimidium animæ meæ,
Meus obsecro sis animus quando ego sum tuus;
Et quia nil habeo heîc præter annulum aureum
Quæso illum recipe à me gratæ mentis loco;
EUG. Gratiam habeo & ago tibi, tuiq; hoc munere

Mane-

Manebo semper memor abfueris dum mihi!
CORN. *Non possum nunc quin te amplectar mea suavitas,*
EUG. *Amplectere me* CORNELI *quando & ut lubet*
CORN. *O mel meum! ô Lubentias! ô Corculum!*
Ut delicata! ut tenera facta es mea Rosa!
Mea coturnix! mea gallina! mea columbula!
Mea vita! mea medulla! mea festivitas!
Ædepol ego posthac amplius nullus suam
EUG. *At nulla nulla omninò esse videor mihi*
Hac hora, qua tui pedes fugam parant.
Ah mi CORNELI, Discidium ingens est dolor
CORN. *At* EUGENIA, Redire majus gaudium est,
Si fortiter patieris nunc malum, Bono
Pòst potieris; Mœrorem sequitur Gaudium.
EUG. *Ah recrea me litteris.* COR. *Fiet, Vale,*
Illa abijt quæ me his ornavit munusculis
Si Sors volet, mox aliam ijs puellulam
Invenero; Nunc patria Vale cum civibus.

ACTUS PRIMI SCENA QUARTA.

SOPHIA Mater:

Octonarij.

Supreme DEUS *scrutator humanarum mentium*
DEUS
Haut auspicatò quantum intelligo hinc discessit filius
Meus

Meus: Nam pol si id scissem, nunquam hinc tetulisset
pedes suos.
Quia hac nocte adeò inusitatum somniavi somnium:
Visus mihi est, simulatq; ingressus urbem erat, statim suos
Adire cives, quos hêic congerronibus pro maxumis
Habebat; nempè SUSIONEM, GRILLUM &
SORGIUM, improbos
Bonorum filios parentum; & subitò cum illis strenuè
Potando certare in mediam usq; noctem; deîn existimans
Se non teneri lege, in ædes, haut scio cujus, hospitis
Irruere frameà, & usq; ad mortẽ multare omnẽ familiam
Nec multò post, ubi clamarant omnes indignissimè
Factum esse, Lictores certatim cum telis accurrere,
CORNELIUMq; cum socijs abducere rectâ in carcerem.
Certè multa antidhac animum meum occuparunt somnia
Sed nullum hoc unquã gravius extitit mihi; Proin Deus
Ne verum illud fuisse audire cogar, animam hanc suscipe
In regna patris tui! Etenim quæ restent in hac terra mihi
Gaudia tam filium habenti prodigũ, imò totum perditum?

ARGUMENTUM ACTUS SECUNDI.

Scen. 1. JETZT kommen drey Studenten her/
Die sehn Cornelium ohn gefehr/
Empfangen jhn wies jhm gefelt/
Meinen er komme nicht ohn Geld/
Cornelius aber nichts bringt/
Denn blosse Brieff/darauff geschwind/

Die drey Studenten vnnützlich
Pochen/schnarchen/drewen zugleich/
Scen. 2. Machn jhm ein *Depasition*,
Darauff *Cornel* bekompt sein Lohn/
Scen. 3. Dessen berümbt jhm *Susio*,
Welchn *Cornelius* noch danckt darzu/
Scen. 4. Darnach wird er *examinirt*,
Vnd vom *Philosopho absolvirt*,
Scen. 5. Vom *Rector* eingeschrieben auch/
Wie es zu sein pflegt ein gebrauch.

ACTUS SECUNDUS

ACT. 2. SCENA PRIMA.

GRILLUS SUSIO SORGIUS CORNELIUS.

Trochaici septenarij.

GRIL. SUSIO! SUS. *Quid est?* GRIL. *Quem heic nob. adventare conspicor?*

SUS. *Certè nisi me animus fallit, aut oculi prospiciunt mei*
Parum; Condiscipulum olim video nostrum CORNELIUM

SORG. *Profectò is ipsus est, ocyus contra tollamus gradum*

GRIL. *Sit felix tuus nobis adventus* CORNELI *oculissime!*

CORN. Ha-

CORN. Habeo gratiam tibi GRILLE. SUS. Salve
CORNELI plurimum;
COR. Et tu SUSIO. SORG. Salute ego te COR-
NELI fauſtiſſimà
Excipio. CORN. Ego eandem iterum tibi SORGI lu-
benter impertio
Sed quid in foro hoc ambulatis deſides? Ecquid novi eſt
Quod vos huc moratur? SUS. Nihil novi, at expecta-
mus in ſingulas
Horas, nuncium cum pecunia; ſi tu ipſus es nos beas.
COR. Equidē Sympatriotæ optumi litteras vobis adfero
Aſt aurum & argentum nunc à me non expectabitis.
GRIL. Quid ſolas tu litteras? Quid nos litteras abſq;
pecunia
Moramur? putantne Senes ſtolidi nos poſſe aurâ heîc
vivere?
SUS. Ita me Deus juvet, ut ego in Uungariam, Orbis
& in ultimas
Proficiſcar partes; videant quod tunc Solatium Filij
Habeant. SOR. At ego has litteras, in margine tot no-
tis, legibus
Et περιτέιαις complebo, ut habeant quod doleat ſatis
Illis ſordeat ſi Doctor & Carminifex, Carnifex
Placeat. CORN. Ne mihi ſodales boni ſuccenſeatis rogo,
Dedi quòd datum. GRIL. At quod debetur tibi nondum
eſt datum
CORN. Quid illud eſt? GRIL. Illud quidem cras ex
perieris malo

Cum tuo. COR. Vah, jam quid subinnuitis mens præ-
sentiscit satis.
SUS. Phui! quàm hic BEANUS fœtet commilitones
optumi!
SORG. Quid pudet CORNELI? GRIL. Ita sunt ple-
riq; homines quos cum nil refert
Pudet; quando pudendum est, ibi eos deserit Pudor.
CORN. At pudorem hunc timor mihi creat, quia non-
dum cornua
Deposui. SORG. Absit timor, facessat pudor, mihiq; citò
Joachimicum da, ut cum Cursore agam, ut tecum
suaviter
Ludat; Nam benè mihi cum eo convenit. CORN.
En accipe;
SORG. Teneo. Nunc ergò te in hospitium recipe, ut
sis crastino
Die paratus ad induendum novum hominem. COR. Gero
Vobis morem, sed omnia quæso bonâ fide. SORG. Imò
optumâ.
Abijt Beanus, ha ha he! nunc animus in tuto est loco;
Prius negabat daturum se nobis pecuniam
Nunc tamen dat, sic novæ aves captandæ sunt fallacijs.
Sic ad fraudationem gerendum ingenium callidum!
SUS. Pejorem ego in orbe hominem, magisq; versutè
malum
Nunquam ædepol quemquam vidi, quàm hic est noster
SORGIUS;

Ita sibi

Ita sibi centuriata habet capitis comitia,
Pol! amo te ab imâ calce usq; ad supremum verticem!
SORG. *Qui me amat, illum redamo, qui me fallit, rursum fallitur.*
Sed subductis consilijs extemplò indicate locum
Ubi liceat argentum hoc in communibus modo gaudijs
Insumere; namq; hodiè hospita nobis solet apponere
Cibum formidolosum dictu non esu modo;
Et quas herbas pecudes non edunt, nunc heîc homines devorant;
GRIL. *Rectè ais; duc nos quo velis;* SOR. *Subsequimini ergò me.* GRIL. *Sequimur.*

ACTUS SECUNDI

SCENA SECUNDA.

AURARIUS Depositor CORNELIUS. SIMON famulus.

Senarij, Octonarij.

AUR. *Accede huc Domine, κύριε, Adonai, Funckere,*
CORN. *Sat citò si sat benè.* AUR. *Ut Domino meo placet,*

Venito inquam, vel væ capiti atq; crinibus
CORN. *En adsum.* AUR. *Hoc video, sed quorsum tu Carnifex*
Distorques os? SIM. *Tu Narrifex, ego Carnifex*
Non sum. AUR. *Quid?* SIM. *Carminifex volebã dicere*
AUR. *Hui? quam bonus hic est Corrector! Hem manus*
Aselle porrige! En cape istud Osculum?
Nam dulce? Consentire videtur qui tacet.
Sed agite! quid jam voltis? responsum date.
COR. *Cupimus Pater privari nostris Cornibus.*
AUR. *Ergo* BEANI *estis?* COR. *Sumus.* AUR. *Quid ergò* BEANUS *est?*
COR. *Beanus Est Asinus Nesciens Vitam Studiosorum.*
AUR. BENE.
Hæc ergo uterq; quæ vobis injicio lora capessite
At ego istum penem bubulum retinebo mihi
Hem! tu istum capiti impone pileum, tu alterum,
En etjam vobis subitò induite has Syntheses.
Estisne satis jamnunc instructi? COR. *Nescio.*
AUR. *Est Asinorum responsio, sed dicite*
Quo jam tendetis? COR. *In Gynecæum si licet.*
AUR. *O Cochleatores belluli, at ego vos agam*
In fustitudinas ferricrepinas insulas
Ubi vivos homines mortui incursant boves,
Ubi flent nequam homines! Hem conjunctim pergite
Pergite conjunctim, pergite, jam subsistite,
Quid? jamne fletis? Heu Phœbus post nubila?
Satis si fletum, incipite Cantiunculam;

B

Ego præibo, vos clara subsequimini
Voce, ut vos spectatores omnes audiant!
Ni fiat, onerabo pene hoc vestros pedes.

Depositor quisquis es tibi liberum fingere pro tempore cantiunculã.

Jam mihi placetis! Cantatum modo satis
Nunc ego vos animi liberabo angustia:
Adeóne Aselli vos istoc verbo beo,
Ita ut risu saliant pectora; vel Virgines
Hîc adsunt, ut subinde angustos in gyrum
Torqueâtis oculos? Age tu CORNELI *in tua*
Ecquam etiam habuisti patria pulcram Amasiam!
CORN. *Nullam unquam quod sciam!* AUR. *Dic mihi vera obsecro.*
CORN. *Quod Veritas dixi!* AUR. *Sed hoc ego nego!*
COR. *At hoc qui potes?* AUR. *Quia me tua Dominatio*
Egregiè fallit; cui si non esset grave
Inquirerem, anne in hoc lateret sacculo
Puella; Hem CORNELI *cujus quæso hæc manus!*
Certè puellæ; Ita alia scandit aliam litteram; Simon
Tu propera nobis hanc prælegere Epistolam
At ne nos fallas dico, si fefelleris
Hos pugnos devorabis, sin pellegeris
Rectè, mox liber eris Beani fœtidi.

Hic mihi Magister Amatorius componat Epistolam.

AUR. Herr *Domine* Juncker habt jhr eine Eugeniã
Die euch geschrieben solchen bulen brieffiam
So muß ich euch dontren vier Rabbusschias
Ob has, queîs imposuisti mihi fallacias,

COR. Hei hei mihi! AUR. si hoc modo vidisset Corculum
Ich weiß sie würd mir außreuffn mein Barthium.
Vos oro quotquot heîc adestis Virgines
Nolite flere, sic soleo excipere hospites
Beanos qui pulcras deperiunt Virgines.
Nunc tu CORNELI & tu SIMON procumbite
Vt possim vestra lavare capita, & tergora
Dolare; haut aliter enim modo potest fieri:
Quis Studiosus nisi his peractis ritibus.
Hei quot Venereis totum caput huic tuber est
Humoribus! ijs adferre remedium decet,
Quò expellantur: Aperi OS. COR. Me ludis AUR.
Egone te
Heîc ludam? Intermori malim me pessumo
Leitho; COR. Moc Moc: AUR. Quid Moc Moc? Quin
es hunc panem?
COR. Annon dixi futurum tu ut me falleres?
AUR. En Saccharum ut animales redeant spiritus:
Quid tu verò bone Simon? an & sunt tibi
Humores noxij? SIM. Non AUR explorem sine!
Hui! quam validè hujus sese cerebrum movet!
Credo Cyclopas immigrasse in hoc caput
Hoc qui intus feriant alternatis ictibus;
Ejiciendi herclè sunt; Age tu, mecum incipe
Hanc ingeminare formulam, Pincpanchij!
SIM. Pincpanchij, Moc. AUR. Quid? Num etjam
nidor malus
Ferit nares? En ut certatim spiritus

Mali evo-

Mali evolant! viden' CORNELI? COR. maxumè,
AUR. Et etjam illius Arcadicum dentem? COR. oppidò
AUR. Quin tu etjam hujus Simon dentem quassatulum
Propendere vides? SIM. Ita. AUR. Nempè ludibrio
Sunt vobis inter alumnos Musarum, Ergò eos
Hoc eximam manubrio recidroco.
En ecce evolsi sunt! vah quàm sunt marcidi!
Agite ambo jam subitò proni procumbite,
Ut hoc dolabro vestra tergora lævigem.
COR. Hei scapulas! SIM. Hei nates meas! AUR. Omittite
Querelas, aut vobis duplicatis hoc malum
COR. Eheu precamur. SIM. Supplicibus heî parcito!
AUR. Ocyus ergo surgite & illi agite gratias
Qui fecit ut Studentes censeaminì.
COR. En Marcam Lubecensem, dehinc ego referam
Semper majores tibi pro merito gratias
SIM. Ich wil euch auch wol Morgen ein Kranckgeltt geben.
AUR. Jam mecum ad Philosophum comitemini hac viâ
Ut is vos absolvat.

ACTUS SECUNDI

SCENA TERTIA.

GRILLUS SUSIO SORGIUS.

GRIL. Benè prosperèq; hodiè hoc operis successit nobis,
Nam nulla voluptas magis animum meum exhilaravit
Quàm isthac facetia modo depositio CORNELî

SUS. *Si quam voluptatem cepiſte* GRILLE, *acceptum*
Id ſoli mihi referas. Etenim adfui CURSORI
Et hæc gaudia noſtro CORNELIO *curavi*
SORG. *Laudo te* SUSIO; *nempè hoc eſt in Academias*
Proficiſci, & non adferre ſuis civibus argentum,
SUS. *At quæſo ne ex vobis reſciſcat iſtas technas*
GRIL. *Nihil eſt quod metuas, ille nobis inſuper adhuc*
Lautum inſtruet convivium; poſtquam à Decano
Examinatus; At ecce Lupus in fabula eſt, St.

ACTUS SECUNDI

SCENA QUARTA.

PAULUS Philoſoph. CORNELIUS SIMON

Senarij.

PAUL. *Procumbite ad genua: quæ veſtra eſt patria?*
CORN. *Britannia!* P. *Quos ſodes præceptores domi*
Habuiſtis? COR. *Sedulium, Phylum, Ponocratem*
PAUL. *Vah! Hi nunc ſunt Germaniæ pol lumina;*
Quos illi vobis explanaverunt libros
In litteris, in liberalibus artibus
In optimis quibuſq; ſtudijs; quæ quidem
Virum bonum atq; ingenuum ſcire condecet;
COR. *Herodotum, Thucydidem, Cornelium*
Tacitum, Livium, Apulejum, Arnobium,
Platonem, Ariſtotelem, Sophoclem, Tullium,
Plautum, Terentium, Virgilium, Statium;

Horatium

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn824107446/phys_0046

Horatium, Juvenalem, Senecam, Persium,
Nasonem, atq; alios plures ex simili foro.
PAUL. Omnes veræ eruditionis præsules
Sunt, atq; antistites, quos planè ediscere
Juvaret, si sufficeret ingenium tuum,
Sed age! quidnam tu de Apulejo judicas?
COR. Quid aliud, nisi quod litterarum lumina
Quos tu dixisti præceptores optumos,
Gravibus verbis excultum & sapientissimis
Sententijs perquàm esse stipatum librum;
PAUL. Idem & ego sentio, probans clarissimos
Patronos, ut Capitolinum, Lactantium,
Augustinum, Marcellinum, Macrobium,
Servium Honoratum, Isodorum ac Aurelium
Cassiodorum, Priscianum, cum Fulgentio,
Cum Colvio, cum Nansio, & Volcanio;
COR. Isthæc quidem ignota mihi sunt nomina, at tibi
Heîc tantum, quantum præceptoribus meis
Largior, inprimis quando ornamentum ad Styli
Atq; eruditionis inde exceperim
Accessum haut exiguum. PAUL. Ecquam obsecro bre-
Tenes adferre ex Apulejo sententiam? (viusculam
COR. Teneo. PAUL. Dic ergo sodes. CORN. UBI
UBERIBI TUBER
PAUL. Pol tu me isthac responsione, gaudio
Totum delibutum reddis, ô mihi liberi
Forent tali ingenio & memoria præditi!
Ecquid versatus es in antiquitatibus?

COR. Ita sum. PAU. Age cedo, Pileus apud Antiquissimos
In quo usu fuit? COR. Adversus pluvias, illius
Adeò ut per vatem Ascræum fiat mentio,
Quando polcrè monet; Tibi Pilcus esto paratus
In capite, ut minimè madefiant imbribus aures.
PAU. Quale fuit signum? COR. Libertatis, & nisi
Me fallit animus, apud Romanos. PAU. Optumè,
Unde ejus ducitur Etymon vocabuli?
COR. A materiæ ratione parandæ, quà fere
Fit διὰ τὸ πιλῆσθαι, quod est, si rectè adhuc scio;
Condensare, coarctare, PAUL. Pol rectissimè
Respondes, horum tu fili carissime
Ne obliviscaris oro, quæ polcrè tenes,
Concipio mihi de te spem maxumam; hinc modo
En Accipe Sal sapientiæ & Vinum tibi
In nomine Patris, Filij, & sancti Spiritus,
Discede in pace.

ACTUS SECUNDI
SCENA QUINTA.
AURARIUS, FRIDERICUS, CORNELIUS.
Senarij.

AUR. Magnifice Domine Rector,
Adest Studiosus qui cupit nomen dare
In Matriculam FRID. Ædepol vix illi ego vaco
Alijs onustus rebus; accedat tamen,

Tantillum

Tantillum temporis meis laboribus
His subtraham. AUR. *Heus* CORNELI *te voco!* COR. *!*
Quis vocat.
Me? AURA. *Ego, propius ad Magnificum huc accerseris;*
COR. *Magnifice Rector, rogo tua Magnificentia*
Me in album referat Studiosorum. FR. *Quando age*
In nostram venesti Academiam? COR. *Ante triduum*
FR. *Adeon' recens? quando amisisti cornua?*
COR. *Vix hora abiji.* FR. *Benè est, quod est nomen tibi?*
COR. CORNELIO. FR. *Illud nomen hic clarissimum*
A conscientia malà, tu reddito
Illud felicius ut in omen exeat;
Sed quoniam intelligo te privilegijs
Fruisci nostris velle, has leges pellege,
Quas te observaturum probè, mihi dabis
Jusjurandum, huic tabulæ impositis primoribus
Digitis.——————————Hîc recitet leges Academicq & addat juramentum.
FR. *Dedisti grande jusjurandum; ergò vide*
Ut serves, quò animus tuus in portu naviget.
Nunc ecquid habes argenti, quod Academiæ
Debetur fisco? COR. *Habeo, modoquãtũ solvere*
Me deceat indicetur. FRID. *Florenum, sies*
Parentum si proles mediocris ordinis;
At si patricius, partem numerabis duplam.
CORN. *Patricium me dicunt; Habe ergò quod petis.*
FR. *Habeo lubens; Tu nunc Vale, & bene ambula.*

ARGU-

ARGUMENTUM GERMANICUM Actus tertij.

Scen. 1. ALs nun *Cornelius deponirt*,
Macht er sich bald zu einem Wirdt/
Ein köstlich Mahl er jhm bestelt/
Lest es nicht mangeln an Gold vnd Geld.

Scen. 2 Die Wirtin abr *Lubentiam*
Schilt/daß sie nicht bald fort wil gahn.

Scen. 3 Darauff sie die Studenten mild/
Mit wunderung veracht vnd schilt.

Scen. 4 *Cornelius* aber seine Gest
Fein thut tractiren auff das best/
Lesst nichts mangeln an Bier vnd Wein/
Damit sie mögen frölich sein.

Scen. 5 Darauff sie *Asmum* vberlauffn/
Vnd werffn jhm thür vnd fenstr in hauffn/
Der Wachtmeistr aber thut das sein/
Führt sie ins Finckenbawr hienein.

Scen. 6 Lesst es darbey nicht also bleibn/
Thut sie mit klag fürn *Rector* treibn.

Scen. 7 Weil aber *Sorgius* mit list
Dem *Hansio* entflohen ist/
Mit sorg bekompt er grosse Grillen/
Weiß nicht wie er die Sach soll stillen.

Scen. 8 Der *Rector* aber den *Grillum*
Strafft ernstlich sampt *Cornelium*,
Vermahnt sie daß sie fürder fein
In frömmigkeit still sollen sein.

ACTUS

ACTUS TERTIUS

ACT. TERTII SCENA PRIMA.

CORNELIUS, HOSPITA, LUBENTIA.

Senarij.

CORN. *Sis salva muliercula.* HOSP. *Salve iterum tu (bone*
Adolescens, mene quæris an virum meum?
CORN. *Primum omnium tuum maritum, deinde te*
Quoq; admonendum censeo; sed ille ubi est?
HOSP. *Ecastor illud nescio, solus abijt,*
At si quid rectè in nostris ædibus velis
Tibi curatum, manda mihi, nam sola ego
Imperium hic teneo; Servus, Serva, Liberi
Mihi soli audiunt, ille observat libros,
Ecclesiam, & Pastores, mihi domesticam
Committens curam. CORN. *Quisquis is est, mihi placet;*
Dicam ergo tibi quid mihi discupiam; vesperi
Epulari & exporrigere frontem destino,
Cum GRILLO & SORGIO *meis popularibus,*
Proinde quæso memento adire tempori
Forum cupedinarium, & mercarier
Capos duos, anatesq; totidem, & anserem
Armumq; arietis dexterum; Quin & duas
Carpas, aliquotq; turdos atq; fundulos;
De vino & vitris ipse sollicitus ero;

En acipe Rosam hanc nobilem; fortè amplius
Hoc si quid exposueris, reddam crastino
Die, bona fide. HOSP. Hæc omnia ego tibi lubens
Expediam mi CORNELI, tu fac hospites
Tui nobis ut adsient in tempore,
Ne mihi molesti sint noctem per integram;
Mittam desubitò hinc in macellum atq; in forum
Meam gnatam Lubentiam; Heus Lubentia!
Statim cum TRULLULALULLA hinc exito in forum,
Emptum hâc pecuniâ armum Vervecis dexterum,
Duos anates, duos Capos, unum anserem.
Præterea aliquot Carpas, turdos & fundulos.
LUB. Fiet mater, liceat modo crines meos
Aptare rectè capiti. HOSP. Modo fiat cito,
COR. Curabis rectè ô pulcherrima Lubentia!
LUB. Ne super hac re CORNELI vel quicquã ambiga,
Hodiè horâ sextâ cuncta parata erunt tibi
CORN. Abeo ergò & ipse meos invitatum hospites.

ACTUS TERTII
SCENA SECUNDA
HOSPITA, LUBENTIA, TRULLULALULLA
Scazontes Senarij.

HOSP. Heus heus! ubi es LUBENTIA? illicò prodi.
LUB. Nondum indui vestes, nec collegi crines
In nodos, neq; enim fluere comas queo ferre;

HOSP.

HOSP. *Semper, quoties tibi exeundum est, abit annus;*
Priusquam te exornes, propera, ne occupent largæ
Te pluviæ, Chasma, fulgur, tonitrua & venti;
LUB. *Quid tibi mea nunc tonitrua somnias mater*
Hoc mense Martio? HOSP. *Loquacula hanc linguam*
Comprime, prodigæ, videsne glomerarier atras
Ab Austro nubes, & polum obduci, perge
Perge inquam, ipse eventus probaverit dicta;
LUB. *Nihil periculi est;* MAT. *Quin sonuit hora secunda*
Credo quod ab aurora usq; ad hoc quod est lucis
Nunquam exornari, fingi, pingi, cessasti!
LUB. *Nihil refert; jam sat sum mea mater compta;*
MAT. *Utinam madescas ad vivam cutem Stulta!*
Ut debitam feras mihi mercedem, quod
Sic obstrepas semper & obgennias matri;
LUB. *Ne mihi subcenseas mater, modo discedo;*
Age subsequere me TRULLULALULLA *cum* (corbe
Majore, habebis quod te fessam sat reddet;
TRUL. *Subsequar ut experiar meas vires.* LUB. *perge.*

ACTUS TERTII

SCENA TERTIA

HOSPITA.

Octonarij.

Quã stultũ genus hominũ Tyrones impendendis sumptibus
Qui cum à parentibus in Academias vix venerunt, statim
Cotidiè convivia delicijs popinalibus instruunt;

Potantq; assiduũ & helluãtur, dũ loculi adhuc tinniunt;
Pòst omne ubi est argentum insumptum, in luctum & lacrumas cadunt
Rem, Nomẽ, Amicos, Gloriãq; amittunt puncto temporis;
Haut unquam intelligunt juvenes quàm magnum parsimonia
Siet vectigal; sed cum damno hoc multi discunt maxumo;
Metuo idẽ hoc Cornelio, mihi qui Rosam haucce nobilem
Hodiè dedit, quo vesperi illi cœnam dubiam apponerem;
Dimidium si dedisset, satis id, Sed mundus vult decipi,
Et stultæ sanè mulieres, quæ non accipiunt largiter
Quod datur; Haut etenim ornanrur à maritis nummis aureis
Sed potius in nos exercent pugnos suos, domare quos
Decebat in muros; Nunc est tempus repetendi ædes meas
ut & caro & pisces coquantur; & præstoler hospites.

ACTUS TERTII

SCENA QUARTA.

CORNELIUS, GRILLUS, SORGIUS, SIMON, DONATUS, HOSPES, HOSPITA, LUBENTIA, TRULLULALULLA.

Trimetri.

CORN. Parata est hospita cœna ut dudum petieram?
HOSP. Sic factum; Sed ubi tam diu tui hospites?
Profecto

Profectò ferculis tuis nocet hæc mora;
COR. Adstant præ foribus. HOSP. Quin jubes has ingredi
Ædes? COR. Jam fiet; Heus SORGI & GRILLE illico
Accedite, omnia sunt parata, vos hera
Expectat intus, GRIL. In nobis nulla mora erit,
Namq; intestina nunc nobis diu crepant,
Dudumq; dentes convenisse cibum volunt;
COR. At mea mens est per Bacchum tota in poculis
SORG. Salve ergò CORNELI. COR. Salvete iterum mihi
HOSPES. Salvete mihi optumi hospites, in tempore
Ad nos venitis, quod rerum nunc omnium
Est primum; quæso procedite, ne ferculis
Prolixa oratio noceat; namq; omnia
Parata sunt in ædibus. HOSPITA. Venire vos
Ex animo gaudeo. LUB. Mihi gratissimus
Adventus vester. GRIL. Habemus gratiam omnibus
COR. Heus puer ades dũ, heic instrue mensam, & fercula
Curato apponi, ut accumbamus illicò.
DON. Quin ecce! mensa adornata est & fercula
Huc fert ancilla. COR. Mox SIMON manibus dato
Nostris aquam. SIM. Faxo here lubens, en adfero.
COR. Age tu DONATE heic interim vitra elue
Tam magna quàm parva; hilaris namq; esse cupio;
DON. Fiet COR. Nunc ergò accumbamus, te transfer huc
GRILLE latus in dextrum, tu SORGI hoc claudito
Sinistrum, at tu hospes scamno huic insside, & meos
Jucundis hospites exhilarato jocis;

Ego hunc tenebo locum, ut si modo liceat tuâ
Pace impetrare, post adsideat mihi huc
LUBENTIA, & nobiscum chartis lusuet;
HOSP. Per me licet, modo si libet; vos hospites
Depromite quisq; cultrum, & sumite quod juvet
Palatum, nam de capiundo cibo, hospites
Idemtidem admonere, non moris mei est;
GRIL. Ego quidem dum venter inanitate adhuc
Mihi murmurat, glutiendo nulli cesserim;
CORN. Quid tu verò SORGI, annè hodiè jejunium
Tibi indixisti, aut nihil appositum quod placet?
SORG. Tace sis, namq; ego latrantem atq; iratum satis
Placavi ventrem. COR. Ergò ἄπνευσι tibi integrũ hoc
Propino vitrum. SORG. Benedicat Bacchus tibi.
CORN. En respondo! SORG. Ne dubites. HOSP.
At tibi præbibo
Hunc GRILLE cantharum vel ternis haustibus.
GRIL. Laudo te, mi Hospes, & habeo gratiã HOSP. Puer
Infunde rectè. DON. En recipe; HOSP. En Grille cantha-
Quem præbibi tibi, ut scis, ternis haustibus; (rum
GRIL. Memor sum, Sitio; Quare Corneli citò
Te jubeo eodem iterum hoc salvere cantharo
Ad Hospitis legem. COR. Agedum GRILLE per placet;
SORG. At ne solus ego tristis videar Hospes hoc
Tibi propino vitrum ternis ordine
Vicibus, vacuandum absq; respirationibus;
HOSP. Nullus me terres; Hospes hic ingentibus
Assuetus trullis, nil moratur talia

Vitra

Vitra. CORN. Heus! adduc tibicines Puer. GRIL. Prius
Moduletur nobis gratam cantiunculam;
COR. At non potest. GRIL. adducat igitur; interim
Meus Menalcas audiemus quid queat;
Incipe. HOSP. Tibicines rectà ad nos advolant
COR. Removeatur confestim mappa cum cibo,
Nam conspicor omnes quod vos satietas tenet,
HOSP. In tempore venitis boni viri. COR. placet
Quod tam propere adestis; agite vestrâ Musicâ
Nos recreate, habebitis quod petieritis modo,
GRIL. Hem placet, COR. Ah hospes accedat LUBEN-
Ut ludat paululum nobiscum chartulis! (TIA
HOSP. Cõcedo; sed prius à matre veniam impetres,
Nam mater sola imperium in filiam tenet,
CORN. Ego abeo adductm Virginem, vos optumi
Sodales ista vitra, & hosce cantharos
Evacuate, Puer tu fasciculos citò duos
Jube chartarum nobis huc adferrier,
Quorum unum trade, Grillo, Sorgio, & Hospiti,
Sed alterum mihi serva, & LUBENTIÆ
GRIL. Heus Hospes tibi Latinum poclum præbibo!
HOSP. Lubens excipio & summas ago gratias.
SORG. Tibi vero Grille præbibo CURLE, MUR-
LE, PUF,
GRIL. Utinam te Bacchus amet Sorgi, fideliter
Tibi respondebo; sed redit CORNELIUS
Secum adducens LUBENTIAM; Heus suavissimè
CORNELI pro felici reditu, poculum

Prætorium hoc propino. CORN. bibito candidè,
Totumq; exhauſtum menſæ imponito mihi
GRIL. Ne dubites, num tu de me aliter expertus es?
CORN. Agite ſodales, nunc parumper ludite,
Vobis faſciculum ſumite unum, ego alterum
Accipio, ut virginem hanc aliquâ pecuniâ
Emungam LUB. Dij te perdant iſtoc verbulo,
Me ſi vis ludere, non ludam tecum COR. ah tace,
Et diſtribue folia. LUB. Sed quo nos pignore
Certabimus? COR. Tu ſtrophiolum ponas tuum,
Ego meum annulum; hunc, ſi modo futura ſis
Victrix, auferto; ego eâdem lege tecum agam;
LUB. Age lubet: Fortunam experiar. CORN. Lubet
Et mihi; tu prius emittis. LUB. heus bone, heus bone
CORNELI, vici hunc ludum, hic annulus eſt meus;
COR. Habeas cum veniâ, ſed redintegrabimus
Adhuc alium luſum. LUB. Ut placet. CORN. Rurſum annulum
Depone. LUB. Equidem annulū haut recipies, ſtrophiolum
Si quid vales vincas. COR. Quod Fors feret, feram
Lubens; En contra hanc auream pono crucem;
LUB. Mitte folium, vincam te iterum certiſſimè
COR. Ingratum nuncium. LUB. Ut ut ſit, vici denuò;
Vici CORNELI, pignus utrumq; eſt jam meum.
COR. Venus te amet cum iſtac Fortunâ, haut amplius
Tecum hodiè faciam periculum. LUB. Vah rideo!
COR. Quieſce tandem, nihil eſt perpetuum datum;
Fortuna humana fingit artatq; ut lubet;

Quod

Quod hodiè viciſti cras fortè reddere
Coget Fortuna; Luſui nulla eſt Fides.
Quin præbibo tibi hoc vitrum LUBENTIA;
LUB. *Haut ſitio* CORNELI. COR. *Reſponde quid aliud*
Et vicinum ſaluta. LUB. *At omnes dormiunt;*
COR. *Heus heus ſodales numne cuncti mortui*
Eſtis tot inter pocula? heus citò ſurgite,
Erigite capita, aperite oculos, atq; bibite, aut
Diſcedite in veſtras domos. SORG. *Quota ſonuit!*
CORN. *Quid quæris? decima inſtat!* GRIL. *Vah hoc caput meum!*
CORN. *Quid caput ingeminas?* LUB. *Ego matrem adducam meam.*
CORN. *Quæ iſthæc eſt dementia ita ad menſam ſterteres?*
Vix quatuor aut quinq; evacuaſtis menſuras
Et tamen accepiſtis madulſam peßimè.
HOSPIT. *O filij! non dormiendi hic eſt locus,*
Quem ſomnus premit, is eat domum, atq; crapulam
Edormiat. COR. *Heus Simon, juva nos.* SIM. *Surgito;*
Nihil reſpondes? credo lingua huic homini excidit;
Sorgi! quid ebrius irructas in os mihi?
SORG. *Tace, ſuavis ructus mihi eſt, ſic ſine modo.*
CORN. *Quid Grille moraris?* GRIL. *Adhuc ego geſtio ludere*
Cum Trullulalulla. TRUL. *Dij te perdant cum tuo*
Luſu; num tu meretriciam me operam putas
Dare? GRIL. *Ne exclames ita Virgo.* TRUL. *Quidni exclamitem?*

Scelus es impure, proin abi in malam crucem;
GRIL. *Heus! istoc pro verbo, si vivam, aliquando erit*
Ubi me ulciscar. TRUL. *Quod mihi minitare, est in diem;*
GRIL. *Pergas tu istac, ego hac meam instituam viam;*
Holla Hoscha Ho! Sequimini Socij, in proxumam
Vinariam ibimus tabernam; nam suum
Omnem nondum extinxi. COR. *At ea dudum clauditur.*
GRIL. *Ad Asmum igitur rectà contollamus gradum!*
COR. *Pol! tecum sentio.* SORG. *Pol! & ego subsequor.*

ACTUS TERTII

SCENA QUINTA

GRILLUS, SORGIUS, CORNELIUS, ASMUS, HANSIUS cum vigilum catervâ.

Senarij.

GRIL. *Heus! Heus!* ASM. *Quis es?* GRIL. *Aperi Hospes.* ASM. *Haudquaquam tibi.*
GRIL. *Aperisne Caupo pestilens juveni probo?*
ASM. *Non censeo ebrios probos.* GRIL. *Trifurcifer*
Adhucne conventa, veluti scis, servas rata?
ASM. *Conventis sto stabeq; non nocte at die,*
Nunc dormiendum non potandum, proin abi.
GRIL. *Hem* CORNELI *atq; SORGI adsistite huc mihi,*
Ut hunc maledictis oneremus quàm plurimis;
Sceleste. ASM. *Ita est.* COR. *Socifraude.* AS. *Ita est.*
SORG. *Trifurcifer*

ASM. Pa-

ASM Papæ! GRIL. *Sacrilege; ASM. Vera vaticinamini.*
COR. *Pestis perniciesq; Adolescentium. AS. acerrimè.*
SOR *Fraus populi. AS. Validè. GR. Impure leno! AS. ma-*
GR *Ignaviæ præses. AS. licet. COR. Jactantiæ* (*ximè.*
Princeps. AS. licet. SORG. Rex Impudentiæ. AS. licet.
COR. *Edax, furax, fugax, rapax, trahax. AS. licet.*
GRIL. *Mendacium, voracium, rapacium;*
Et helluantium Imperator, heus! AS. licet.
COR. *Licet ergò & nobis ostium hocce frangere,*
AS. *Licet ergo & mihi vos ad Rectorem audaciæ*
Tantæ accusare. HANS. Accurrite vigiles citò
Et grassatores hos cædite venabulis,
Cædite alacri animo, ne aufugiant; rectissimè,
Adducite quos tenetis. CORN. *Euge nos sine,*
Retinebis nostras frameas, pileos, pallia.
HAN. *Imò hæc retinebo, vosq; rectà in carcerem*
Abducam; ibi nocte hâc vestrum hospitium fuat;
Præterea vos cras ad Magnificum deferam;
Is vos docebit, quî nocturno tempore
Aliorum liceat januas confringere;
GRIL. *O miserum hospitium, quæso tu monstra viam,*
Mihi enim ignota est. HAN. *Quid ais? quid cunctaris diu;*
COR. *Ego vaco culpa.* HAN. *Hoc cras Rectori dixeris.*

Actus Tertii Scena Sexta

Hansius, Fridericus, Valentius, Senarij.

Magnifice Rector; iterum venati sumus

Hac nocte, & Lepores tandem cæpimus duos,
En illorum spolia! uterq; dati sunt citò
In caveam. FR. Demiror profectò insania hæc
Quò tandem evadet? tot turbas modo movent
Degeneres illi nati, ut totum Musicum
Dehonestent cœtum, facta vel turpissima
Sibi mera persuadent esse κατορθώματα;
Æqum est, in istas noctuas ut justius
Statuatur exemplum, quod alios terreat;
Quid verò perpetrârunt, commemora mihi?
HAN. Tres numero erant, hi penè sub horam tertiam
Forum boätu cum magno transcurrere
Et pergere rectà ad Asmi Cauponis (sibi
Qui nuper duxit polcram uxorculam) domum.
Quò postquam pervenerunt, illicò hospitem
Ceperunt provocare, atq; intromittier
Voluerunt; Asmus illos ebrios, simul
Et mediam abisse noctem intelligens, crebrò
Negabat aditum, at illi tum ferocius
Et calcibus insultabant januæ, inq; eum
Gerebant hospitem maledicta plurima; (omnia
MAG. Quid verò hospes? HAN. Quid? devorabat
M. Sed annè tum vos prosiliebatis? HAN. Minimè, sed
Perpendentes in angiportu sistimus. (exitum
M. Quid ergò ulterius? HA. Quando operam & oleum vident
Se perdere, frameas vaginâ liberant,
Ipsiq; januæ & fenestris vim inferunt;

Mox

Mox proruunt vicini foras, atq; uno
Exclamant ore, factum esse indignissimè:
Ibi ego tandem meâ hasta socijs innuo,
Qui subitò in ipsos armatâ insurgunt manu,
Unum in fugam agunt, duos dejiciunt in fugâ,
Quos captos rectà inde abduximus in carcerem,
M. O facinus audax, & ferendum nullibi!
Sed ecquid præfecte Vigilum illorum tenes
Nomina? HA. Non teneo. MAG. Pœnam debitam luent
Mihi, modo sint inscripti. Huc quæso revertere
Secundâ; ego interim expiscatum nomina
Ad eos meum mittam Valentium. HAN. Vale.
MAG. Valenti, ad Studiosorum caveam te citò
Hinc aufer, & pete inclusorum nomina;
Si videro esse alumnos nostræ Academiæ,
Secundâ emittentur. VAL. Abeo ut eos interrogem.

ACTUS TERTII

SCENA SEPTIMA,

SORGIUS

Scazontes.

QUàm nunquam Dij immortales secundæ res
In poclis consequuntur exitum lœtum;
Gravis quin mæror hinc sequatur à tergo:
Meo malo id nunc etjam intelligo demens;
O Corneli! quam nimis infausto me & Grillum
Excepisti tempore; quàm stulte autem Grille

Factum

Factum, quod cum usq; omnes eramus oppleti,
Ut vel nullum officium suum faceret membrum;
Nos tamen ad Asmum tecum allexisti, & nocte
Quidem intempesta. O mustum! ô vinum! ô Zythe!
Quid non efficitis? quid non? ubi animos nostros
Semel occupastis; Sed quid confero culpam
In mustum, in vinum, in Zythum, quæ loqui haut possunt?
Namq; ista fabulari si possent, sese
Probè defenderent; Nos nos sumus in culpâ
Qui largiter nimis ita indulsimus poclis;
Nunc quidnam istoc certamine vicimus? Certè
Nil præter famam; ego venabulis bellè
Percussus, testes sunt scapulæ, caput, tergum!
Sodales insuper in caveam conjecti sunt
Quæ, me si prodiderint, adhuc mihi restat.
Exprompto opus est consilio mihi; Eos invisam
Rogatum, ne vocati in quæstiones, me
Forsàn suis responsionibus prodant.
Adibo subitò, ut rectè congruant cuncta,
Sibiq; ubiq; hæc res consentiant, polcrè.

ACTUS TERTII

SCENA OCTAVA

FRIDERICUS Mag. R. JUSTUS Adsessor, PHILIPPUS Notarius, VALENTIUS Cursor. HANSIUS, Præfectus Vigilum. CORNELIUS, GRILLUS, ASMUS.

Septenarij.

FR. *Ubi sunt Bibones & Nebulones isti perfidi?*

VAL. *In*

VAL. *In vestibulo ambulant uterq;* FR. *Accedat Grillus huc*
VAL. *Grille heus! vocaris ad Magnificum.* COR. *Sis animo bono,*
Atq; intrepida consient verba. GR. *Mea mens metu vacat.*
FR. *Quis te Siniſter Genius hac nocte agitavit Scelus?*
Tantum ut patraris facinus. GR. *Vis herclè illata est mihi*
FR. *Etjamne quereris?* GRIL. *Immò me immerentem in carcerem*
Fœdum protraxit Imperator Vigilum peſſumus.
FR. *Tun' immerens qui omnes boatu compleſti vias?*
Qui ſtricto ferro in januam cauponis impetum
Feciſti? qui illius pariter non veritus frangere
Feneſtras? & tot maledictis hominem perſtringere?
GR. *Factum nego.* FR. *memorem eſſe mendacem decet, modo*
Gladio peribis ipſe tuo: Valenti heus! Hanſius
Accedat: Hic Præfecte Vigilum ſecum iniquèait
Actũ HAN. *Aſt ille reliquorum erat anteſignanus, nihil*
Intentatum linquebat linguà, frameà, lapidibus.
Teſtes mei omnes ſunt ſodales. FR. *Quid Cornelius*
Ille alter, albæ quem ferunt Gallinæ filium?
HAN. *Is nulli cedebat, at omnes clamore vincere*
Studebat, nec cædendo nec feriendo januæ aut
Feneſtris parcebat. Quin hoſce tertius, fugam
Qui curſu ſibi quærebat adjuvabat ſtrennuè
FR. *Quis ille tertius Sympotes, qui ſeſe in pedes*

Conjecit?

Conjecit? GRIL. Ille ignotus venit nobis obviàm,
JUST. Tu nos videris decipere, imò etjam nos decipis.
GRIL. Hoc absit Domine Doctor; ædepol non novi eum;
JUST. Quid si convincaris mendacijs. GRIL. Lubens luam
Pœnam. JUST. Heus Valenti nobis accersas Cornelium;
Vos interim parum secedite, dum revocamini.
VAL. Corneli accerseris. FRI. Egregius miles sub poculis,
Ecquid pudet tantas dedisse turbas tempore
Nocturno? COR. Nullas Rector quod memini, turbas dedi.
FRID. utrumq; nôris, unum si nôris. JUST. Nega amplius.
COR. Faterer certè, si mihi culpæ conscius forem.
JŪST. Responsio elegans; Quòd tertio nomen fuit;
Qui vos reliquit in certamine. COR. Illud nescio,
Is solus tot tumultus movit, nosq; in carcerem
Perduxit immerentes. JUST. Vos nulli ergò noxij
Fuistis? COR. Nulli omninò. FR. Heus istis vos mendacijs
Duplicabitis malum. COR. Nulla ego finxi mendacia,
Fors Vigilum Præfectus, Studiosorum osor maxumus
Falsi nos arguit facinoris. FR. Is dixit mihi
Quod verum. Sed etjam Caupo vobis scribet dicam.
COR. Et ipse didicit nos alienæ culpæ reddere
Reos. FRID. Id audietis; Heus Caupo! nosti hos duos?
ASM. Pernovi. FR. Loquere verum, Ecquid clamarunt? ASM. maxume
FR. Et januam tuam pulsarunt? ASM. Validè. FRID. Et impetuum

In eam

In eam & feneſtras fecerunt? ASM. Ita. FRID. Et convicijs
Te onerarunt? ASM. Plurimis. FR. Audiſtin' plures præter hos?
ASM. Adhuc unum, cujus vox nota, at nomen neſcio.
COR. Is ſolus hæc omnia fecit FR. Tace ſis: Age, quid dehinc?
AS. Commoti vicini veniunt foras, & clamitant,
Vim mihi fieri; Quòd audientes inſtructi ſuis
Armis, concurrunt certatim Vigiles, & Ventus ut
Folia, ſic ſubitò hos dejiciunt humi: Sed tertius
Aufugit. HAN. Sic res habet, ut commemoravit ordine.
COR. Ut te Dij Deæq; cunctæ perduint tuis
Iſtis mendacijs, mox te pugione hoc, peſſimâ (ham
A vitâ abjudicabo. GRIL. At ego te huc collo mox tra-
Obſtricto in fœtidam cloacam, unde haut emerſeris.
HAN. Ohe, ego non pluris iſtas prægrandes minas tuas
Facio, quàm noſtram ancillam, quæ mihi latrinam lavat,
Facias periculum, nondum noſti hos pugnos meos,
GR. Necdum tu noſtros. PHIL. Linguam quæſo compeſcas, tace:
COR. Quis is? PHIL. Maledicere huic tu temperabis, ſi ſapis.
GRIL. Satis pro imperio. FRID. Quanta hæc audicia! quieſcite
Et ſecedi te tantiſper, donec vos revocavero
FR. Uterq; victi. Quali ergò tua Excellentia
Eos plectendos cenſet multâ? num levi? Jus. gravi

Profectò

Profectò digni sunt pœnâ istâc pro petulantiâ
Proin aut triginta florenos dabunt, aut carcere
Per septimanam detinebuntur durissimo.
FR. Hæc multa perplacet: Age Vigilanti redeant duo
Isti juvenes. VAL. Corneli & Grille vos Rector vocat.
FR. Audistis Hansij & Cauponis testimonia
Quàm congruenter contra vos uno ore exposita sint,
Quare ista facili auditione credenda omnia
Fuere, Vosq; adeò digni estis, latis legibus,
Et pœnarum ut severitate eamus obviam
Vestræ petulantiæ. Nil hîc valet purgatio,
Conditio ergò multæ sit vobis proposita duplex
Cujus utram voltis optionem sumite,
Vel enim fisco triginta florenos Academiæ
Numerabitis, vel conjiciam vos alium in carcerem;
Ex quo prodire non licebit, donec abierint
Dies octo: nunc alterutrum vobis eligite, mox,
COR. Magnif. Rector nobis neutra conditio placet,
FR. Id credimus! Neq; nobis vestra placet petulantia,
JUST. Quid cessatis? Valenti abi reclusum carcerem,
GRIL. Valeat ingratus carcer, nos dabimus pecuniam,
Sed præscripto numero aliquid remittatur rogo
JUST. Quantum ergò dabitis. GRIL. Mihi tantum Rhenanus unicus
Adhuc superest, quem mater, cum discederem domo,
Dedit, hunc dabo. CORN. Mihi adhuc est integer Joachimicus

Hunc

Nunc habeatis. JUS. Meditata hæc cuncta & compa-
rata sunt
Derisui, quod æquâ mente ferre non decet,
Abite in carcerem. COR. Non, herclè, vos illusimus.
Hoc tempore nobis in promptu non plus pecuniæ est.
FR. Promittitis, vos intra quatuordecim dies
Daturos? COR. Sic, sed numerus imminuatur quæsumus.
FRID. Numerabitis ergò quindecim, sed volumus sine
mora.
COR. Spondeo. GRIL. Promitto. FR. Nunc quod leges
nostræ postulant;
Quodq; officium meum requirit inimicitias
Componã, quæ sunt ortæ inter vos, Asmum, & Hansium.
Ne fortè in ultionis rabiem concitemini.
Domine Philippe, juramentum illis modò prælege.
Vos autem attendite, & præeuntem verbis sequiminí.
PHIL. Ego Cornelius & ego Grillus fateor lubens,
COR. GRIL. Ego Cornelius &c.
PHIL. Quod Cauponi fores nec non fenestras fregerim
COR. GRIL. Quod cauponi
PHIL. Quòd plurimis maledictionibus eum carpserim
COR. GRIL. Quòd plurimis
PHIL. Quod meritò ab Hansio ad Rectorem delatus siem.
COR. GRIL. Quod merito
PHIL. Quod justâ mulctâ memet Magnificus affecerit.
COR. GRIL. Quòd justâ
PHI. Et quòd nolim, dum vixero, ulcisci hanc injuriam.
COR GRIL. Et quod

PHI. *Sic me Deus adjuvet.* COR. GR. *Sic me* ER. *Satis*
Fã abite, & deinceps vob. benè cavete. COR. *Cavebimus.*

ARGUMENTUM ACTUS QUARTI.

Scen. 1. IM vierdten *Act* der *Susio*
Kuß Vngern kompt vnd ist gantz froh/
Thut dem *Cornelio* zeigen an/
Wie es jhm sey im Krieg ergahn/
Cornelius im kegen theill
Klagt *Susioni* sein vnheill/
Wie jhm sein sturmendt sey worden sawr
Hab sitzen müssen im Finckenbawr.
Führet jhn darnach hin für ein gast/
Scen. 2. Deß frewen sich die jungen fast/
Scen. 3 Nach diesen wird *Grillo* kunt gethan/
Das *Susio* sey kommen an/
Geht drauff mit *Sorgio* suchet jhn/
Scen. 4. Bald kompt ein frembder Bott herein/
Vnd thut dem Kramer zeigen an/
Das *Cornele* sachen sehr übel stahn/
Scen. 5. Drauff geht der Kramer im vollenlauff/
Vnd rufft *Corneli* schüldner zu hauff/
Thun jhm fürm *Rector* hartt beklagen
Scen. 6. Solchs thut *Cornelio* ansagen
Der *Susio*. Nach welchem er
Auffm marckt den Kramer vngefehr

Antriffe/

Antrifft/ jhn schlegt/vnd geht davon/
Scen.7. Vnd lesset jhn in sorgen stahn
Scen.8. Bald wird der *Cursor* ablegiert
Das er *Cornelium* citier
Scen. 9 Alsbald *Cornelius* comparirt/
Wirdt er vom *Concilio* damnirt
Vnd zehen jahr lang relegirt
Drüber er sie all injurisirt.
Sce. 10 Solchs *Sorgius* erfahren thut
Vnd fasset drüber ein vnmut.
Susioni dieses auch vermeldt/
Daher *Grillus* sich traurich stelt.
Scen. 11 Nach diesem allen tregt davon
Cornelius groß spott vnd hohn/
Sein gewissen thut jhn wachen auff
Drey *Creditorn* komn zu hauff/
Vnd seiner kleider jhn spolirn
Das macht jhn recht cornelisirn.
Wie diese kaum sein gangen hin/
Kompt erst *Lubentia* zu jhm
Vnd bringt jhm einen jungen Sohn/
Gibt jhn jhm hin/ vnd will davon/
Erst mehret sich schmertz vnd hertzeleydt/
Beredet sie doch mit bescheydt/
Das sie das Kindt nimbt wieder ahn
Vnd lesset jhn in sorgen stahn.
Darnach *Cornelius* zeucht heim/
Damit der *Actus* ist geschehn.

ACTUS QUARTUS

ACTUS QUARTI SCENA PRIMA.

CORNELIUS, SUSIO, DONATUS

Senarij.

SUS. *Salveto purimum Corneli candide*
Ita me ipsa salus amet, ut te conspicor lubens!
COR. *At tu mi Domine Susi salve millies.*
Deum immortalem, quantum tu mutatus es
Ab illo, qui cum antidehac solebam vivere;
Et indulgere voluptati perstrenuè;
Næ tunc mihi semper alius quam nunc visus es;
SUS. *Qui sic!* COR. *Quia ventri sus tunc eras homo,*
Malis præturgidis, aliquantum & rufulus
Alioque concinni formati erant modo;
Nec talis mystax, nec tales truculenti ocli,
Quin & tunc tarditate pedum vel cochleam
Superabas, at jamnunc jurarim, cursibus
Te posse cervos vincere, tam citò properas;
SUS. *Nostin' proverbium?* COR. *Quodnam!* SUS.
Vulpes pilum
Mutat non animum; *quod totus adeò sim macer*
Totusq; famelicus, strigosus, pallidus,
Quòd nunc incedo Cæsariatus, tetricà
Fronte, truculentis oculis, quod ocyus gradum

Nunc

Nunc tollo; id omne ex bello mecum huc adfero.
Ex Bello pendulæ marcent genæ, gula
In Bello strangulata tantum non fame,
Ex bello plures pediculos, quàm nummulos
Mecum adportavi; qui testudineo gradu
Adsuetus heïc uti, ipsus Duellum in Turcicum
Concedat, istic ocyus discet pedes
Movere, perduelles quando Turcici
Potiti fors victoriâ, mox Persico
Hostes vel ense, aut tormento æreo fugant;
Hæc mala, licet perpessus ego sim sæpius
Externa, & compulsus mutare plurima.
Eundem tamen huc animum refero, namq; adhuc
Potare calleo, vorare, ludere
Luctari, irruere frameà in ædes Civium
Atq; fores, & fenestras omnes frangere;
Dein ipsum Dominum atq; insimul familiam
Penè ad necem tractare hac frameà, his lapidibus;
Ecquid placeo tibi adhuc satis? COR. Satis ô caput
Lepidum; quia tales mihi Virtutes prædicas
Quibus paratur summa laus & gloria.
Nam vana est, quæ hoc ævo paratur gloria
Ex Baldo, ex Bartholo, ex Galleno, ex Biblijs:
Neq; inanius quicquam est, quodq; in se habeat minus
Solidi, quod apprehendas, quàm est tale studium.
SUS. Ita est Corneli; Proin dum nos juvenes sumus
Nostros dies consumamus semper hilares,
Atq; animos adjungamus studium ad unicum;

Aut evacuare cantharos aut ludere
Chartis, fritillis, aleâ, pilâ, globis,
Aut in armorum nos collationibus
Oblectare, aut pulcras invisere virgines.
His his fruamur gaudijs præsentibus,
Dum ætas favet, tempus juvat, fataq; sinunt;
Dies quidem nunc longè abest novissimus,
Venturus est, post multa tandem secula;
COR. *Heu! quæ tu mihi Susi narrasti gaudia!*
Per Bacchum, dum abfuisti, his indulsi vigil;
Adeò ut semel conjectus fuerim in Carcerem;
SUS. *Hui! semel tantum? mecum illud sæpius*
Adhuc inhabitabis hospitium, quid refert?
Nam sæpè post Phœbi micantis caumata
Sequi solent tonitrua; non inde morimur;
Memini etjam post luctum oriri gaudia
COR. *Id omnes sancti Dij avertant ominis;*
Nam mihi Rector graviter interminatus est
Se exterminaturum me omni Scholastico
A cœtu, meq; privilegijs simul
Iri privatum Academicis. SUS. *Quid tu gregem*
Morarijs istum? quid tu privilegijs
Academicis quæso nancisseris boni?
Longè meliores homines nostri milites,
Quin etjam cuncta terra forti patria est.
COR. *Nunc tecum sentio. Heus puer adfer illico*
Mihi Zythum ex hospitis mei ædibus; move
Te ocyus. DON. *Ego cursim ibo, sed nunquid amplius?*

CORN. Immò aliud te volo, cujus penè fueram
Oblitus. DON. Si quid vis manda, effectum dabo;
COR. Cura apparari vesperum convivium
Et delicatum, & splendidum; sint frixa, sint
Elixa, sint assata, sint liquata, sint
Quæcunq; sint in copia; nam vesperi
Ad mensam mecum hunc adferam novum hospitem
DON. Curabo. COR. Mox revertere huc cum cantharo
Tu Susi in cæna hospes mihi futurus es;
Audin' ? sed non lautis & lepidis cibis
Excipiam te; verum potationibus
Certabimus. SUS. Ah tace & mitte ista ferculà
Ibo tecum, quia nunc potare collubet
Tecum; nam potando cedo vel nemini
Locum, nisi me pugnis viceris; Sed heus!
Dic, quot tibi Corneli convictores modo ?
CORN. Næ pauculi. SUS. Quot ergo? CORN. Vix
sunt duodecim,
SUS. Eho! num parvus tibi videtur numerus hic ?
COR. Parvus certè. SUS. Sed ego cogar tot cantharos
Evacuare illic, quot mensæ mihi adsident;
Nam singuli mihi dum propinant, singulis
Si rectè adhuc morem memini Academicum,
Est respondendum. COR. Obsecro, tace, quid duodecim
Moraris cantharos? memini te bis decem
Olim intra ternas horas evacuare; Quid
Mussas? SUS. Sed nunc alia est dieta mihi, quia
Dum peregrè hinc abfui, bibi dulcacidum

Semper Lyæum; sed faciam periculum
Adhuc hodiè quid valeam, modo cerevisia
Sit vestra boni valoris. COR. Pol! coloris &
Valoris optimi; At eccum puerum cantharo
Redeuntem: nunc ipsus mox consitebere
Cujus precij siet; Heus puer vitrum illico
Elue, & infunde, quam adfers huc cerevisiam,
Hem Susi, hoc vitrum tibi propino, sit salus.
SUS. Benedicat Bacchus. COR. En totum unico haustulo!
SUS. Placet, fideliter respondebo. COR. Salus.
SUS. Salus: En respiratione idem unica
Exhausi. CORN. Ecquid tibi placet? SUS. Satis
En ecce valorem rufus indicat color,
Qui totus purus est, totus pellucidus,
Nusquam lymphatus, zythusq; ipse sic sapit
Quasi esset Rostochiensis aut Hamburgicus
Aut Servestanus, aut bonus Broihanius;
COR. Ita est. SUS. Moxne ibimus? COR. Extemplò,
heus puer adferas
Mihi pallium, atq; pileum, dein Calceos
Dato in splendorem. DON. En Domine omne adfero tibi!
Quod postulas; Nunquid jam nunc cupis amplius?
COR. Sic, à cænâ me cum famulo accedito
Ad mensam, tu minorem, ille adferat facem
Majorem, & facite, ut cum illis fuerit opus, statim
Sient paratæ. DON. Memor ero. COR. Nunc tempus est
Ut eamus, atq; accumbamus. SUS. Tu i præ, ego sequar;
COR. Siquidem ita lubet, ego morem tibi geram lubens.

ACTUS

ACTUS QUARTI
SCENA SECUNDA
SIMON, DONATUS.
Senarij.

SIM. *Ain donate Funckerum exiviſſe?* DON. *Ita eſt.*
SIM. *Et ad menſam ſecum abduxiſſe novum hoſpitem?*
DON. *Sic.* SIM. *Et mandaſſè ut ſubſequeremur veſperi?*
DON. *Scilicet.* SIM. *Hem! quid tibi videtur, anne tu*
Putas eum egregiè curaturum cutem,
Et hoſpitem benè depoſiturum poculis
Evacuandis? DON. *Certè, quin immò cæteros*
Omnes, ſi rectè eum novi, benè vicerit.
SIM. *At hoc qui poſſibile eſt? nam ne Hercules quidem*
Contra duos. DON. *Dicam, amuleta plurima*
Sumpſit ſecum, ebrietatis arcendæ, ut ſolet,
Cauſa, tum reliqui omnes dicarunt liberum
Voluptati hunc diem in illius viduæ ædibus
Ubi ſunt illæ ternæ muſtæ Virgines
SIM. *Intelligo mihi quem denotes locum*
Sed miſſa hæc faciamus, deq; proprijs modo
Loquamur commoditatibus. DON. *Placet hoc mihi*
SIM. *Quando finitâ cænâ, commenſalium*
Vides oculos parum proſpicere, protinus
Fac ad manus ingens ſit obba in angulo
Hanc, quà potes calliditate cape, & Martulæ
Adfer, ut eam reponat craſtinam in diem;

Dic autem nos simul paulò post primulum
Diluculum adfuturos, & totum diem
Daturos istic delicijs communibus
DON. *Sic faciam Simon; nam noster Cornelius*
Cras multam stertet in lucem, nec tertiam
Ante horam è somnis expergiscetur, scio:
Ita enim consuevit semper facere, ubi pridiè
Plusclum adbibit, dein quod diei est reliquum
Chartis solet, aut laterum impendere lusibus
SIM. *Rem omnem rectè tenes, credo nos ædepol*
In eodem edoctos ludo, proin te aufer, prius
Hospitium quàm Funckeri adeas, ad MARTULAM
Ipsamq; tete & trullam præstolarier
Jube, ne forsan abierit dormitum, ubi
Adveneris. DON. *Id inprimis nunc facere expedit,*
Nec longius cunctabor, tu mox sequere me
SIM. *Ego tempore satis opportuno te subsequar,*
Nunc mihi adhuc est pauxillulum negotij.

ACTUS QUARTI
SCENA TERTIA
SORGIUS, GRILLUS, SIMON
Tetrametri

GRIL. *Heus heus Corneli aperito actutum nobis aliquis ostium;*
Quid cessas? aperi inquam. SIM. *Quis ad fores.* GRIL. *Ego sum.* SIM. *quid ego sum!*

GRIL.

GRIL. Sic loquor heus aperi, vel fores toto convalvam cardine.

SIM. Satis pro imperio quisquis es. GR. Quid verbero? num murmuras!

SIM. Nego, sed, quis es, hanc vasto qui pepulisti januam impete!

GR. Mala merx, etjam quis ego sim me rogitas? Grillus adest. SIM. Obsecro

Te Grille ignoscas mihi, namq; alium ac es, tete esse censui.

GR. Si deprecarisculpam, mitto te, sed ubi Cornelius?

SIM. Nescio profectò, nisi fors mensa adhæreat, nam hospitem

Eò secum hinc abducebat novum. GRIL. Quem dicis hospitem?

SIM. Non novi hominem, neq; quod sciam antea unquam vidi oculis meis.

GRIL. Tu si non nosti, facito ergo nos ut noverimus. SIM. Susio

Ei nomen erat. GRIL. Audin' Sorgi? Susio reversus est:

SOR. Audio, sed quali fronte erat? SIM. Oblongà, truculentis insuper

Oculis torvum videbat, Et nisi me memoria fefellerit

Ex Ungaria advolarat. SOR. Certè purus putus ipsus est.

Quin imus & audimus secum quid adportet novi? GR. placet,

SIM. Ego pariter vobiscum me hinc auferam; nam Funckerus meus

Ita jus-

Ita jußit, ut comitarer veſperi, atq; hanc adferrẽ facem.
GRIL. Venimus ergo nos tempori.

ACTUS QUARTI
SCENA QUARTA
OCTPUS, HARPAX
Senarij.

OCT. Minus malum hunc hominẽ eſſe opinor, adibo eum;
Heus tu hirquinâ barba, reſponde quod rogo.
HAR. Eho priusne ſalutas? OC. Nulla mihi data eſt
Salus. HAR. Tantundem ergò hinc accipies; quid cupis?
OC. Ecquem hâc in urbe noviſti hominem? te rogo.
HAR. Ita egomet me novi. OC. Ludis me, alium volo.
HAR. Quod eſt ei homini nomen? dic. OC. Cornelius
HAG. Cornelium novi, quid illi adfers novi?
OC. Epiſtolã hanc. HA. Quid illa habet boni? OC. Nihil
Boni, at mali multum. HA. Obſecro quid illud eſt?
OC. Perſæpè multiformes de ejus moribus
Diſtortis, atq; vitæ incontinentia
Querelæ miſſæ hinc ad parentes optumos,
Quòd poculis, quòd luſibus, libidine
Alijsq; flagitijs heîc tempus exigat;
Omne q; miſerè dilapidet pecuniam;
Quod multo item alieno, teneatur ære, quod
Ob grave facinus conjectus ſiet in carcerem;
Hæc atq; alia reſciverunt compluria,
HAR. Deum immortalem qua mihi narras nova!

Hæc

Hæc omnia parentes resciverunt? OC. Ita est;
HAR. *Quid ergo? OC. Quid? eos morbus invasit gravis*
Ex ægritudine hâc, nec spes vitæ amplius.
HAR. *O miserum modo Cornelium! OC. O miserrium!*
Parentes condidere testamentum, eo
Cornelium abdicarunt omnibus bonis.
HA. *Quid? abdicarunt? Oc. Sic. H. Ingratum ô nunciam!*
Nam mihi adhuc soli debet undecim minas;
OC. *Si debet, debebit semper, nunquam bonis*
Paternis potietur, satis hoc Epistola hæc
Dicet, quam exaravit noster Notarius.
HA. *Gravi hercle ariete pectus percutis meum;*
Ha! quã technarum præsens mundus plenus est!
Nusquã amplius est Fides: Fides res mortua est
OC. *Haut mihi tu id imputes, si quid tibi debeat;*
Sed heus! ubi ubi est? HA. Id ego admodum incertò scio,
Nisi eum apud hospitem offenderis. OC. Ubi is suam
Tenet sedem? HA. In tertia ab hâc proximâ domo.
OC. *Eo ut Cornelius hanc perlustret Epistolam;*
HA. *Sat citò veneris istoc cum Cordolio tuo.*

ACTUS QUARTI

SCENA QUINTA

FRIDERICUS M. R. VALENTIUS. GERHARDUS hospes HARPAX institor. CHRYSOSTOMUS Bibliopola. MORSIO pharmacopola, HANNO Oenopola. NOVELLUS Sartor, SMUTZO Sutor. CARPZOVIUS Tonsor. ASMUS Caupo MARTHA Lotrix Tetramentri Scazontes.

FRI. De-

FRI. Demiror, quid sibi tanta caterva hominum velit, sanè insuetum hoc

VAL. Omnes hi M. R. Cornelii Creditores sunt

FR. Prodibo ut quid discupiant audiam. Excipio vos unà omnes

Salute. GER. Eandem tibi remuneramur Magn. Rector.

FR. Quid est, quod Consilium aut meum auxilium efficere vobis possit?

GER. Est tale negocium quod æquè singulos nos contingit,

Verum me inprimis. FR. Agite ergo commemorate mihi quid illud sit.

GE. Scies; Cornelius qui in carcerẽ conjectus erat nuper,

Omnib⁹ est nobis alieno ære obstrictus: Ubi eũ appellamus,

Idem est, quasi lympham ex pumice postules; quare operam imploramus

Tuã, ut eũ cogas solvere sponte, aut duro carceri includas,

Donec persolverit extremum nummum FRI. Agite in ordinem vosmet

Locate: Quod tibi nomen? GER. Gerhardus. FR. Quantum tibi debet?

GE. Centũ florenos pro cibo ac potu; sed quod meæ gnatæ

Sic per vim usuram cepit corporis, eam & concubitu fecit

Gravidã, pro crimine istoc Plutoni corpus & animã debet.

FR. Prohibeat hoc Deus. Quod vero tibi nomen? HAR. Mihi est Harpax

Nomen, qui egenus institor sum. FRID. Quantum ergo tibi debet?

HA. Vel undecem minas. FR. Quantum Chrysostomo tibi?

CHR. Centum Marcas.

Marcas. FR. Quantum tibi Morsio? MOR. Octodecim florenos. FR. quantum Hanno
Tibi? HAN. Triginta thaleros. FR. Quis tu? NO. Novellus; sum Sartor.
FR. Tibine ergò etjam aliquid debet? NOV. Sic duodecim florenos. FR. Quis
Tu vero? SM. Smuizo vocor, cui Cornelius decem debet
Joachimicos. FR. Annon tu Carpzovius tonsor? CAR. Sum. FR. Quantum ergo
Desideras? CAR. Tres thaleros. FR. Annon tu es Asmus. AS. Asmus sum,
Debetq; mihi Cornelius sex thaleros. FR. Quantũ lotrix
Tu deniq; postulas? UR. Tres thaleros. FR. Numerastis quoq; rectè?
GREX. Ita. FR. Colloquar cum eo, vosq; opera & arte juvabo, ceu munus
Meum requirit. Vos redite huc singuli post tres horas,
Ego interim curabo accersier Cornelium vestrum.

ACTUS QUARTI
SCENA SEXTA
CORNELIUS, SUSIO, HARPAX
Senarij.

COR. Harpax? SUS. Ita est. COR. Harpax me accusavit debiti?
SUS. Scilicet. COR. Et secum creditores singulos

Ad Magni-

Ad Magnificum deduxit? SUS. *Ita dico quidem;*
COR. *Ut te Dij Deæq; peßimis modis*
Perdant! ut Pluto te in partes diſcerpat duas!
Diſpeream Suſio niſi me ulciſcar probè
SUS. *Ita ſuadeo; ſed eccum ibi ambulat in foro!*
COR. *Doleo me non habere fuſtem, quo caput*
Ejus diminuam. SUS. *Quin ſubitò irruis in eum*
Et contundis pugnis? COR. *Ita faciam.* SUS. *Heus! liceat prius*
Hoc te admonere; Ego heîc in inſidijs ero,
Si verberando te ſuperarit, me invoca,
Fidus ut adjutor pugnis ſuccurram tuis.
COR. *Benè mones. Adſis Fortuna; Heus! tu nequã homo!*
Unde iſthæc in te inceßit temeritas nova?
Ut non tantum me detuleris ob debitum,
Sed etjam Creditores quòd pellexeris
Ad Magnificũ? HA. *Bona verba quæſo.* COR. *quid blatiſ?*
HAR. *Quin tu alium quæras cui centones farcias,*
Deſiſtè, ſi foſſam fodis dolo mihi,
Ne tute in ipſam primus irruas, cave.
Quoties mihi feciſti ſpem pecuniæ,
Quam debes, ſi tabellio rediret tuus?
Nunc redijt; ubi pecunia? Nihil attulit.
COR. *Meusne tabellio redijt?* HA. *Quid quæritas*
Quòd ſcis? COR. *His tibi mox pugnis linguã comprimam*
Hoc pro dolo. HA. *Hic mos Impoſtorum haut infrequens*
Et verbis & verberibus creditoribus
Semper rependere gratias: COR. *Egone ſum*

Impoſtor

Impostor, aut unquam fui? Hem mihi vapula
Hem vapula bip dum nequissime! vapula.
HAR. Hem! Impostor, vis hæc herclè est maxuma, quam citò
Rectori exponam. COR. Quid? minaris insuper?
SUS. Feri Corneli! COR. Ferio. SUS. At amplius
Exerce pugnos. HA. Heî heî mihi! COR. Quid clamitas
HA. Hei hei mihi! SUS. Nunc sat Corneli, desine
Ne planè occidas. COR. Ito modo in malam crucem.

ACTUS QUARTI
SCENA SEPTIMA.
HARPAX
Jambici Tetrametri Catalecti.

VÆ misero mihi quantâ spè decidi? hoccine de improviso
Mali mihi objici tantum? ô tempora! ô mores! quid jamne
Credas? aut cui credas? quẽve fidelẽ habebas, nescias; adeo
Exulcératissimo iniquissimoq; hoc seculo sunt
Fermentata omnia, Fides, Fidelitas, Amor, & Pietas,
Amicitia, Sodalitas, Officia, Beneficiaq;,
Quorum locum obtinent nunc Fraus, dolus, Ingratitudo; (nunc
Ita bonis immorientibus moribus his affatim
Succrescunt mali, magis ac magis indies posterioribus

Semper deterioribus. *Hæc ipse comperior meo*
Adeo malo; in Cornelio cui tantam concredidi
Mercem, nec quicquã recipio nisi multa verba & verbera;
Sed haut injuriam tantam feram, licet intentatos
Valuissem eludere ictus; patienter bilem compressi,
Ne causâ caderem: Nunc me rectà conferã ad Rectorem.

ACTUS QUARTI

SCENA OCTAVA

OCTPUS, CORNELIUS.

Senarij.

OCT. *Perrepiavi omnem urbem, nec te offendi uspiam.*
COR. *Credo & non credo, at quando advenisti Ocype?*
OC. *Heri circa meridiem;* COR. *Hem Harpax rettulit*
Mihi vera. Plumbum in pectore gestare videor;
Quantum adfers mihi pecuniæ? OC. *Nihil adfero*
COR. *Præsagit animus nescio quid mihi tristius*
Tergo imminere; Parentes etjamnum vigent!
OC. *Fortassis.* COR. *Qualis hæc dubia responsio?*
OC. *Mitte ista, & accipe hanc Epistolam tibi*
Hæc te docebit omnia, mihi morarier
Diutius non licet. COR. *Abi ergo ad patibulum*
OC. *Si tu mecum es futurus pro uva pensilis.*
COR. *Ille abijt; nuncresignabo hanc Epistolam,*
Ut quid novi apportet, videam; ignota hæc manus.
Discrucior miser animiq; sollicitudines
Gravesq; curæ me ad mortem usq; macerant;

Nunc

Nunc nunc est finis omnis gaudij mei;
Nunc nunc nihil sum nisi mœror, cura & dolor;
Uterq; parens decumbit ah lethaliter,
Atq; ob flagitia me abdicarunt: pessumè
Factum; quod tam parentis imperium lene
Rejeci perfidus, & tam turpiter lupis
Servivi heîc obscœnissimis; heî quid fleo?
Est sera nimis in fundo pœnitentia,
Probum esse oportuit, qui nunc probus esse vult;
Hei! estne Testamentum conditum? factum,
Unde autem tantum nunc sumam pecuniæ
Ut creditoribus satisfaciam; Hei sacrum
Interq; saxum sto nec quid faciam scio,
Surripiamne ex aliorum clanclum ærario?
Vereor patibulum: O si superstites forent
Adhuc parentes, me provolverem ad pedes
Eorum, & culpam deprecarer millies.
Nunc frustrà spero, tinniunt aures mihi
Quod uterq; extremum vitæ efflarint spiritum
O cœlum! ô terra! Abrumpite hunc Cornelium.
Etenim Salus communis hæc divinitus
Mihi scelesto non potest contingere.
Sed quem video ad me rectâ protollere gradum?
Profectò nisi me fallunt oculi, Cursor est.
Abdam me ex illius conspectu in angulo hoc.

St. St. VA, DOMINUS CORNELIUS CITATUR AD RECTOREM, EXCLUSIONIS SUB POENA.

COR. *Hei mihi,*

ACTUS QUARTI

SCENA NONA.

FRIDERICUS, VALENTIUS, JOANNES, JUSTUS, VIGILANTIUS, PAULUS, PHILIPPUS, GERHARDUS, HARTAX, HANNO, MORSIO, CHRYSOSTOMUS, CARPZOVIUS, NOVELLUS, SMUTZO, ASMUS, MARTHA, CORNELIUS.

Septenarij.

FR. *Clarissimi & charissimi Collegæ, vos quod huc*
Modo convenistis, equidem lætor, habeoq; gratias,
Rogoq; adeste æquo animo, & conventus cognoscite
Causam. Non adeò multum temporis abijt, cum Hansius
Præfectus ille vigilum, quemdam è nostris civibus
Tumultus concitantem nocturnos præhenderat
Et conjecerat in carcerem; Huic ego & Adsessor meus
Colendus, ob meritum, multam justam irrogavimus,
Futurum sperantes; deinceps ut à petulantia
se contineret simili; quòd nobis pollicitus est;
Verum nunc de novo accusatus ab Institore, cui,
Quòd debuit, cum non fuerit solvendo, verbera
Ingessit multa, in publico foro, præsentibus
Multis honestis civibus, multum incusantibus

Rectoris

Rectoris lenitatem, suprà quàm dici potest.
Quare optumi Collegæ ne proserpat hoc malum,
Nec seditio oriatur, certum est hunc proscribere,
Non propriâ autoritate quidem meâ, sed omnium
Consentientibus votis. Adest heîc institor
Præforibus, adest Cornelius, adest hospes & illius;
Qui queritur de vi, quam gnatæ pudicitiæ intulit,
Adsunt præterea illius creditores cæteri,
Ferunt qui singuli esse jamdudum demortuos
Parentes, ipsum & abdicatum ut filium improbum.
JOH. Multa & varia Rector Magn. ad me perlata sunt
De Corneli petulantia, quam noctu exercuit
Cauponis ad cujusdam ædes. Quarè tum temporis
Ratione officij, ut audivistis, castigavi id scelus
E suggesto: Quis enim ferret tam insignem audaciam
Homo pius? tum verò quòd efferati pectoris
Libidine, castitatem filiæ hospitis sui
Subruperit, id pol æquè scivi cum ignarissimis,
Veluti nec mihi quicquam constat de illius debito
Proin cum se in tanta præcipitavit flagitia, puto;
Dignum esse, qui ex numero removeatur Studentium.
JUST. Sic sentio & ipse. VIGIL. Probatur idem mihi.
PAUL. Et ego largior
Vobis sententiam eandem. At audiamus nos prius
Eum, quid ad delationes tot respondeat!
VIG. Id æquum judico. FR. Heus Valenti cito Cornelium
Huc advoca, & omnes qui illi grandẽ scripserunt dicam.
VA. Factũ puta. F. Tu Hospes quid contra habes Corneliũ?

GER. Magn. Rect. Ego ipsum annum per totum inferciy
Meo cibo ac potu, Quòd voluit habuit de meo;
Voluit jentaculum? merendam voluit? de meo
Accepit; semper pollicitus mihi montes aureos
Ut grati animi arrham! nunc ubi cum appello de debito,
Clunes mihi (sit veniæ locus) monstrat: quin plurimis
Simul me onerat maledictis. JO. O ingratũ hunc dixeris!
Verum ita sunt isti nostri Studiosi modo;
Si quid benefacias; levior pluma est gratia;
Si quid peccatum est plumbeas iras gerunt:
HOSP. Sic est, sed Dn. Doctor dicã adhuc quid amplius.
Impurus ille scelestus unicam gnatam meam
Coëgit ad stuprum, & eam gravidam compressu suo
Fecit; talem mihi ac uxori retulit gratiam
JOH. Deus hoc inultum facinus non sinet; judex erit.
JUS. Hic nebulo excludendus est honestorum ex grege
JUS. Illud leges & jura requirunt nostræ Academiæ.
COR. Ego verò nullum puto flagitium esse, adolescentulum
Scortari neq; potare neq; teneri debito.
JUST. Quid tu nobis obgannis omnium impurissimè,
O hominem æternum perditum qui nondum crimina
Et scelera agnoscis adeò impura, horrenda, & impia
VIG. Quonam usq; censes optumũ atq; maxumum Deum
Hic his tuis nefandis indulgentius tibi
Tot machinis sic connivere velle? falleris,
Si hoc credis? haut cedet tibi bono ejus clementia
HAR. Conquestus ego sum Rector, qui me ipsus Cornelius
Validis concisum pugnis ad mortem penè appulit;

Amicè

Amicè appellatus de centum ac undecim minis
Quas mihi jamdudum debet; Quare ut tibi graves
Et tanto scelere dignas det pœnas nunc obsecro;
Deinde ut cogas illum argentum solvere debitum;
FR. *Tace sis, nos animadvertemus in eum gnaviter satis;*
Vos cæteri nunc ordine quantum vobis debeat,
Mihi indicate, ne opus multis sit quæstiunculis;
CHRIS. *Mihi centum Marcas debet pro acceptis libris*
MORS. *Mihi florenos debet octodecim pro Saccharo,*
HAN. *Mihi triginta thaleros pro vino Cretico*
NOVEL. *Mihi duodecim florenos pro sartis vestibus*
SMUTZ. *Mihi decem Joachimicos pro adsutis calceis,*
CARP. *Mihi tres thaleros debet pro sanato vulnere;*
ASM. *Mihi sex thaleros debet pro epota cerevisia;*
LOTR. *Mihi tres thaleros pro purgatis subuculis*
FRID. *Hæc summa in ingentem excrescet numerum;*
Quid adhæc ais?
COR. *Nihil nisi quod tam pulcrè meminerunt numerum*
VIGIL. *Eho. Tun' audes verbero nosmet sic ludificarier?*
Tun' audes dicere id, quòd nemo antehac ausus fuit?
FR. *Hucne adveniſti audaciæ columen dolis? Num habes*
Ut sis solvendo? COR. *Si me ipsum quæram vix id sciam;*
VIG. *Ille omnes quotquot hic sunt pro ludo & jocis habet*
Periere mores, Jus, decus, honor, Pietas & Fides,
Et qui redire cum semel perit, nescit pudor
FR. *Heus tu Corneli homo indignissime quem tellus ferat*
His singulis te obstringes creditoribus tuo
Chirographo, quod eis intra duos menses velis

Argentum debitum solvere, nî faxis, singulis
Ut te in jus rapiant longè strictius permittimus;
Jam verò quod te tot vicijs, atq; impurissimo
Infamem scelere feciſti, omnium ex consortio
Exterminamus Studiosorum, & te ad decennium
Proscribimus, severè mandantes, ut crastino
Diluculo discedas ex hâc urbe, quò lubet;
CORN. *Vis hæc quidem herclè est, quam nec ego nec cognati ferent,*
JUST. *Neq; tu, neq; cognati labefactarint leges bonas.*
Aut ferro aut verbis, corrigant vitam & mores tuos,
Si quid valent. COR. *Heus Rector me si tu proscripseris*
Clare heic dico omnibus, nemo à me accipiet nummulum,
FR. *Cave ne rem cogaris capite aut tergo solvere;*
VIGIL. *Illum intemperiæ agitant & multæ insaniæ*
CORN. *Quæso agite mecum mitius, homo sum, humani à me nihil*
Alienum esse arbitror. JUST. *Quid mitius tibi cupis?*
Sententia lata semel, quam cras tabella publica
Memorabit alijs adolescentulis; Tu comprime os;
Atq; facesse hinc. COR. *Ut magnus vosmet perdat Jupiter!*
Cum vestris legibus, & his cum leporibus omnibus.
GREX. *Nos mox faciemus ut quid sit verus lepus scias.*
FRI. *Quiescite, & secedite omnes, prandium monet*
GREX. *Valete, nos compellimur aliam inire semitam.*

ACTUS

ACTUS QUARTI
SCENA DECIMA
SUSIO, GRILLUS, SORGIUS.
Septenarij.

SUS. *Proviso quid rerum foris jam Sorgius gerat;*
Sed ipse adest; quid agitur Sorgi? SOR. *Statur, & hunc quidem in*
Modum; SUS. *Video, sed quid tibi Sorgi?* SOR. *Doleo.*
SUS. *doles?*
Quæso dolorem paululum remittito tuum!
SOR. *Quæso dolorẽ paululũ admittito dicas.* SUS. *Satin*
Compos tui es? Ne quæso admiseris quod non potest
Pelli tua ex sententiâ, ubi volueris; At velim
Mihi ex animo loquare modo, tuus iste gravis dolor
Nihil relaxatusti? Taces? SOR. *An intentus siet*
Quæras. SUS. *Quid ergò hîc atri consecutus es auribus?*
SORG. *Nihil atri & albi totidem.* SUS. *Unde ergò hic intentus dolor?*
Si quo modo queam tollere, paratum senties.
SOR. *Eheu curæ leves loquuntur, ingentes stupent;*
SUS. *Committe quæso curas auribus frater meis.*
SOR. *Faciam scias; Modo noster popularis Cornelius*
Proscriptus ad decennium. SUS. *Quid ais? proscriptus est*
Cornelius? Audin' Grille quæ locutus Sorgius?
GR. *Audio, sed nondũ credo illi.* SOR *Si mihi nõ credunt*
Ito ad tabellam ibi invenies quæ dixi. GRIL. *Susio*

Eamus. SUS. Sorgi sis comes. SOR. Etjam Cornely
SUS. En Grille, vera memoravit. GRIL. Nunquam
hoc speraveram,
RUS. Nunquam hoc speraveram. SORG. Frustra est,
Nunquam hoc speraveram.

ACTUS QUARTI
SCENA UNDECIMA
CORNELIUS, HARPAX, NOVELLUS, SMUTZO LUBENTIA
Senarij.

COR. Quis nunc homo miserior vivit me? quis hic
Quem tot mala circumvallant undiq; atq; me?
Ut unda supervenit undam; Ita alij fluctui
Curarum insistit alius; Mare pectus meum est,
Eheu mihi! Lien necat, renes dolent,
Pulmones distrahuntur, cruciatur jecur;
Radices cordis pereunt, hirce omnes dolent.
Factor, crucior, agitor, stimulor, versor, feror,
Distrahor, exanimor, diripior, exenteror.
O terra aperi Os! atq; dehisce me Cornelium!
Tædet cœli tueri convexa amplius!
Sedeo & non sedeo, sto & haut sto, ambulo & haut ambulo,
Quo tandemcunq; mea converto lumina
Ibi omnia cura, mœror, luctus & dolor;
Hi loculi prægnantes auro argentoq; erant,

Nunc

Nunc Luxuria Inopiæ mater cuncta abstulit;
Libros in liberos mutatos dixerim;
Ubi nunc sodales quos immortales mihi
Sperabam? Verum herclè est, quòd dici solet,
Dum fervet Olla, vivit Amicitia bona!
Ubi nunc mea Virgo? quid Virgo? LUBENTIA
VIRGO FUIT! Itane ampliare decet suum
Genus? ô parentes vivitisne an mortui
Vos estis? HAR. Audin tu; nos vocat, heu gestiunt
Manus meæ. COR. Si mortui estis, in ædibus
Vestris ex me faciam unam longam litteram. SM. At
Ego calceis faciam ex te crassam litteram.
NOVEL. Ego hâc illius ulnà tergum metiar
Quin imus? COR. Quos mihi advolare conspicor
Corvos? NOV. Hem Smuizo Corvos nos vocat sceleus;
HAR. Ego primus ero; Hem scelus! impostor! trifurcifer!
Argentum quod dudum debes, solve. COR. Obsecro
Mihi argentum non est. HAR. Quando ergò solveris?
Calendas ad Græcas? COR. non sed quando Ocypus
Reversus. HAR. Sat dedisti verba diu mihi,
Has exue vestes. COR. Ah parce. HAR. Exue furcifer,
COR. Ah linque has caligas. NO. Cujus quæso hoc pallium?
COR. Meum est. NOV. Quin dicis fuit? COR. Ah quid
ego habere me
Dixi? immo habui. NO. Hẽ id tu nondũ habuisti verbero.
COR. O tergum! ô brachium! ô lumbos! ô caput! ô pedes!
SMUTZ. Quid clamitas, anne dolet? Hem mihi calceos
Concede, his ex te faciam crassam litteram!

COR.

COR. O tergum! ô brachiũ! ô lumbos! ô caput! ô pedes!
HAR. Jam discede ad parentes cum bonis novis;
Et facito, ut quod reliquum, accipiamus debiti.
COR. Ah illi abierunt corvi! quos; sed teneo me,
LUB. Quid adeò tristis es Corneli mi pater?
COR. Ah tun' me patrem appellas? Ah violentiâ
Frangor doloris, atq; diffluentium
Maceratione viscerum in ultimam luem
Consumor. LUB. Hem hujus Cornelioli nomine
Te hâc voce saluto, quia hic filiolus est tuus,
Quem tibi recens enixa sum. COR. Ah Lubentia
Pudet pigetq;. LUB Hem pudor hinc incassûm cadit
Pudere oportuit, quando mihi adhinniens,
Pudicitiæ fregisti vi repagula.
Per supremi Regis regnum juro, ut mihi
Extra unum te mortalis nemo corpore hoc
Corpus contigit, ut me impudicam redderet,
COR. Hei! hei! Puella OCULOS VOCATIVOS habent,
ABLATIVAS manus; DATIVUM possides?
Conceditur GENITIVUS, mox sequntur hunc
ACCUSATIVUS, NOMINATIVUS; Cave,
Cave hos ô juvenis casus si rectè sapis.
LUB. Quid virgines incusas? hunc infantulum
Corneliolum excipe osculo, arridet tibi;
COR. O auree ocelle Amoris qui donum & decus.
LUB. Vale Corneli. COR. Quid? deseris tuum.
Infantulum? LUB. Tuus est nunc. CORN. Meus est
& tuus.

LUB.

LUB. *Rectè; quandoquidem tuus est, Corneliolum habe*
Et retine donec rediero. COR. *Ah* LUBENTIA
Recipe hunc, mihi migrandum. LUB. *Nunc non audio*
COR. *Quaso audias.* LUB. *Vale, vale, non audio*
COR. *Ah sine te exorem;* LU. *Non audio.* COR. *Ah sine,*
Dabitur victus vestitusq; necessarius
Corneliolo. LUB. *Quid præterea?* COR. *Decem minæ,*
En dexteram! en fidem! en osculum pro pignore!
LUB. *Miseret tui me; Recipio hanc prolem, sed ut*
Serves promissa. COR. *Sic servabo per Jovem;*
LUB. *VAle.* COR. *Illa abijt, proin me quoq; conjiciam*
Posciit tempus modo; ne plures advolent, (*in pedes;*
Atq; ingravescat dolor; Ah cor mihi mortuum est
Metu, unde mihi auxilij nunc copiam parem?
Spes atq; opes sepultæ sunt vitæ meæ;
Hei mihi, ubi sum? quid ago? quave insisto viâ?
O tristem! ô luctuosam! ô funebrem hunc diem!

ARGUMENTUM
ACTUS QUINTI.

Scen. 1. EIn Gespenst jtzt kompt aus Plutons
Land
Welchs redt ein sprach euch vnbekand
Thut sich bißweiln in die höhe strecken/
Dafür jhr ja nicht wollt erschrecken/
Scen. 2. Dieß macht sich in *Corneli* hauß
Zeigt jhm ein strick/ laufft wiedr hinauß/

Wie

Wie nun *Cornel* sich hencken will/
Zurreist der strick/ bekompt in eill
Ein beckn/ darin gelegt viel gelt/
Darüber er sich frölig stelt/
Bitt Gott er wolt jhm doch vergebn
Sein Sünde viel/danckt jhm danebn/
Scen.3. Kert wieder vmb/ mit frewden gschwindt/
Jst gutes muts/ein Botten find
Welcher mitt vnlust/ jhm thut kundt
Das ein Fürst ankommen zur stundt
Scen.4. Zu welchem er sich macht als baldt
Thut jhm ein fußfall auß einfalt/
Erlangt das die *proscription*
Von stunden an wird außgethan.
Scen.5. Darauff der *Rector* jhn *citirt*
Vnd jhn gnedig *recipirt*
Vermahnt jhn das er sein wild leben/
Hinfurder gentzlich wöll angeben/
Als dieß sich also hat begeben
Cornel anfengt ein newes Leben
Bezahlt sein Schuld/ lest ab vom sauß/
Vnd geht das spiel mit frewden hinauß.

ACTUS

ACTUS QUINTUS

ACTUS QUINTI SCENA PRIMA

SPECTRUM.

AL Aborotz Calcy Schul lacky missio purli,
Blessio ny Cornil' fugalax moneoth naso (ki
lusim;
Cuth bonibyr Perlyn Schuraffimi tulpel' en An-
Doryn nyn bracyn Suffle rare droscholi moryr;
Exolinyn blicku, Chatry vob' presso sub Asym;
Flabbio filully flegenym fugisondrio flabby,
Grillio nyn Garyn Pelgryn stropisere Sacky,
Harbase Smutzoy Noveli cur tutzo ve lasso;
Intranym suevel à vaule vendre putayn
Lubentyn dicar Rosiny cur frese ve Sorgi
Mopsoly brym Mommy fore clusio frillo lycóhe
Nastuphere Tunchel Smutzoym VougeNovelle
Ocype tabelly là tutto Voglio Samfy
Prinpalky Cursor sem bynoth prodrio signor
Quecky, suffloe Chym dressio suave pe' drose,
Rapuny visio la' craggi Sommer Alusa,
Susio vespelli Byth Trullululle Scoratze (lety
Tyth basiol Crommy Cramero sol' lammeCho-
Un' aperi Cornyl' sem strangio puppe falyson.

ACTUS

ACTUS QUINTI.

SCENA SECUNDA

CORNELIUS, SPECTRUM Senarij.

HI sunt loci atq; hæ regiones, imò & domus
In qua ego natus & educatus sum à parvolo;
Hanc subitô adibo, ut cognoscam sintne adhuc mei
Superstites parentes: Aperi heus quisquis es!
SP. Mom Mom! COR. Nihil moror, Diabol-homo, heus citò
Aperi. SP. Mom Mom. CORN. Tu Diabol-homo quid hic tibi
Negocij in paternis ædibus? SP. Mom Mom.
COR. Heî præter larvam umbratilem heîc invenio nihil.
Ubi suppellex? ubi vasa? ubi cistæ? ubi?
SP. Mom Mom; COR. Væ misero ad restim redijt mihi;
Doleo, nullam esse in promptu; Hem restim mihi volo!
SP. Mom Mom. COR Ubi? SP. Mom Mom. COR. Ubi? SP. Mom Mõ. COR. nunc video à trabibus,
Hac constringam guttur meum, sed tibi prius
Relinquo hos calceos, thoracem & pileum;
Fratres tuos misereat hujus corporis
Et animulæ. SP. Corfoy, Raffoy, Curac!
COR. Quid hoc? quid in his loculis qui mecum deciduni?
Graves sunt & prægnantes, inspiciam illicò;
Hui! si me nunc suspendam operam luserim

Meisq;

Meisq; voluptatem inimicis creaverim.
Supreme Deus scrutator cordium omnium
Qui non vis peccatoris interitum, sed ut
Convertatur homo & vivat; tibi ago gratias,
Tu misero spem obtulisti insperatam mihi.
Nam ex Orco in vitam me revocasti hodiè, quod hunc
Mihi adservasti thesaurum, pro quo tibi
Sit immortale decus, tibi laus, tibi gloria,
Finis licet nullus meorum criminum,
Finis tamen nullus tuæ clementiæ est.
Detestor nunc mea scelera, peccavi pater,
Miserere mei Deus; vitam pol corrigam;
Nunc surgo, quia in vado salutis hæreo.
Ex hoc thesauro tantum depromam mihi
Pecuniæ, meis quò creditoribus
Reddatur debitum: Fors si hoc audiverint
Professores, defensionis sub suo
Recipient me clypeo; tentabo; O gaudium!

ACTUS QUINTI
SCENA TERTIA
VOLATINUS, CORNELIUS.
Senarij.

VOL. Quàm iniquè comparatũ est, ut qui habent minus
Minus etiam inveniant commodi, quemadmodum
Evenit mihi; Nam mihi gradiundum est calceis
Auritis, hâc atq; illâc diffluentibus;

Tum pariter maximam aëris caliginem
Hæc monstra nubium adferent continuo; Nam
Tam horrenda nunc imago tempestatis est,
Ut imminere haut absq; causa quispiam
Mortalibus putet diem novissimum,
Est nempè Martij initium, quem ut autumant
Mundo fuisse mensium primum omnium;
Ita suspicor fore omnium novissimum,
Nihil ominus nunc oportet me currere
Per sonitum, tonitruum, crepitum, pluviam & grandines;
COR. *Quisnam ô Dij, quis illic est qui properat huc?*
Nisi dubius adspectus meos fallat oculos;
Est quidam Cursor; procedam illi homini obviam,
Heus quo tendis? VOL. *Illud tua quidem refert parum;*
COR. *Hominem hunc malũ esse oportet: Unde a. venis?*
VOL. *Ex vicinâ urbe in quâ est Academia.* C. *quid ibi*
Quæso novi? VOL. *Nil nisi quod Princeps advenerat.*
COR. *Princeps? quis?* VOL. *Ignoro.* COR. *Heus heus*
nunc vigilo mihi.

ACTUS QUINTI
SCENA QUARTA
NESTOR cum comitatu, CORNELIUS.
Octonarij.

CORN. *Illustrissime Princeps, Dux & Domine mihi clementissime*
Dici solet, quèm Dij servatum volunt; huic plurimas

Verandæ

Vorandas esse molestias cum præparatis gaudijs.
Utrũq; ego Princeps cũ grandi sum expertus meo malo;
Nam quàm diu vixi in Academia, voluptati obsequens
Semper fui; nunquã sapientum illud dictum perponderans
Voluptatem esse malorum escam, quàm subsequatur
mœror, &
Infamis Mors: Ita autem pravo corruptus consortio
Animo inservivi, ut à Rectore atq; Professorib⁹ ad decem
Hinc sim proscriptus annos; Unde tanta cunctis gaudijs
Mihi intercessit ægritudo animi, ut de laquèo ceperim
Cogitare, quò finirem vitam, sed Deo sit gratia
Qui me Angelis tutatus, & eripuit me ex exOrci faucibus,
Nam vix simulatq; restim injeceram collo meo, statim
Disrumpit, ipse decido de mensa, ibi me marsupijs
Onerata pelvis plurimis à capite sequitur: spiritum
Ferè intercluſum recipio miser, inspicio marsupia,
Adeoq; argento & auro plena offendi singula, mihi à
Parentibus meis præter spem legata atq; reposita;
Hoc hoc igitur thesauro faciam, ut Creditores, urbe in hac
Quos habeo, gaudeant, mihiq; multas gratias agant;
De reliquo autem meas Musas exhilarabo, & mea studia
Si Deus & Sors benigna adfulserit, pertexam sedulò;
Proin Dux clementißime, Musarum patrone maxume
Quando tuam erga alios benivolentiam perspeximus
Satis facilem, tantum mihi de illa impertias nunc obsecro
Ejus ut aurâ atq; commendatione fretus, à Scholæ
Hujus Rectore recipiar, & in numero rursum computer
Studentiũ; Promitto, me herclè, probitatẽ & diligentiam

NEST. *Noster Amor, quisquis es juvenis, in cultores sapientiæ*
Et liberalium artium, nulli unquam præclusus fuit;
At in impietate degentibus, ijs indulgentiæ fores
Occludimus, præsertim quando nullâ pœnitudine
Ducuntur; decet hoc principē bonū, decet hoc omnes pios.
COR. *At clementissime Dn. Princeps me peccasse pœnitet,*
NEST. At sapientis proprium est, nihil quod pœnitere unquam queat,
Facere. COR. Verum est, sed præterita reprehendi magè quam corrigi
Possunt; & quod factum, quod gestum est, infectum fieri nequit,
Rerum natura prohibente. NEST. Quid ergò designasti mali?
COR. *Hei hei prorsus pudet pigetq; crimen omne prodere*
Argentum omne à parentibus missum, confregi turpiter,
Multo me obstrinxi ære alieno, dies noctesq; singulas
Sepelivi cum jocis, cum chartis, cum fritillo, & poculis.
Omnia dehinc feci quæ impatiens jusserit & imperaverit
Libido; insultavi Virginibus, & ! sed hoc pudor vetat;
Effregi civium fores, atq; ipsos ad mortem dedi.
Hinc illud exilium, hinc illæ sunt curæ, hinc illæ lacrumæ;
NEST. *Placet quòd crimina tua commemorasti, & deploras modo,*
Displicet, in tot dehonestamenta te quod præcipitaveris,
Unde haut immerito ab omni exterminatus es Scholastico

Cœtu; Nam multitudo semper succrescit peccantium
Quando remittendi peccati spes datur; & ubi ignoscentium
Venialis gratia est, ibi itur ad culpas facillimè:
Sed quoniam proprium Principum est venias peccantibus
Largiri liberales; & concessiones mittere
Gratuitas lapsibus humanis, cum Magn. Rectore agam
Ut impetres, quòd tibi cupis, tu deinceps vitam corrige,
Estoq; memor, quòd ingrati ac infelices casus tui
Tibi disciplinæ extiterint. CORN. *Habeo ô princeps clementissime*
Tibi æviternas gratias; O Sors quàm puncto temporis
Mutaris; Nunc nunc teneo, quòd Piscator primum ictus sapit.

ACTUS QUINTI
SCENA QUINTA
FRIDERICUS, CORNELIUS, Senarij.

FR. Ita Dijs visum est, ut pœnæ maneant suos
Autores scelerum, aut intus supplicium luant;
Quo nil crudelius: Nec enim ullus Carnifex
In orbe inventus Conscientiâ acrior,
Quæ non finit mentem malam quiescere,

Hoc ipsum te jam expertum Corneli satis
Cognovi ex litteris Principis Illustrissimi
Nestoris, in quibus obtestatur, motus tuis
Precibus, ut recipiam te in Musæum ordinem;
Et quamquam leges hoc vetent, tuq; ipsius hâc
Indignus videare indulgentiâ; attamen
Eò tandem Collegas permovi meos,
Ut intercessioni pro te Principis
Dederint locum, tibiq; erat quod reliquum
Exilij tempus, singuli remiserint;
Verum istac lege, ut Creditoribus statim
Argentum quod debes dinumeres, & mihi
Porrectis manibus, heîc meliora spondeas.
CORN. Magnifice Domine Rector, ego primum omnium
Deo omnipotenti laudes ago lætus lubens,
Quod is me castigarit, ut Patientiam
Didicerim, Tum vero illustrissimo Duci,
Tibiq; adeoq; tuis Collegis singulis
Et grates gratiasq; habeo ter maxumas,
Quòd me in Studentum numerum iterum adsciveritis;
Pol! posthâc tibi quæ potero & quæ voles
Faciam; nec committam, ut rursum insimuler ab hinc
Alicujus facinoris mali. RR. Hoc faxit Deus;
COR. O me felicem cui tam prosperè omnia
Hodiè evenerunt. Equidem vix apud me sum,
Præ gaudio atq; tam repentino bono;

Sed ubi

Sed ubi Harpax est? ubi Creditores reliqui?
Ibo intrò ad eos, ut dinumerem pecuniam:
Vos nunc Valete Spectatores optumi,
Et si vobis nostri Cornelij placet
Fortuna; oro plausum date huic Comœdiæ.

AD LECTOREM CANDIDUM;

CAndide Lector! prævidebam nonnullas pagellas vacuas futuras; Iccirco brevem Cornelij nostri picturam, germanicis Rithmis ut dudum vidimus, nobis exhibitam subjungere lubuit; Ejus quis inventor, eorum quis autor, rectius novit VUICHGREVIUS quam ille, & ille. Tu, si vacat, perlustra, pellege, & me ama, Cornelium autem jube valere.

Der Cornelius.

SChaw allhie meinen Haußhalt an/
Wie ich so fein auffreumen kan/
Vnd bin noch gar ein junges Blut/
Das nichts erwirbt vnd viel verthut.
Ich war von meines Vaters Hauß
Etwas zu lernen geschickt auß.
Dacht doch bey mir in meinem Muth/
Jtzt sol dein Sache werden gut
Nu sol es gehn nach deinem willn/
Du must die hitz der Jugend stilln.
Zu lang ists/ bistu worden alt/
Was du wilt thun/ das thu nur bald.
Wer viel lernt/ mus ausrichten viel/
Derwegen ich nichts lernen wil./
Seh wo ich meines gleichens find/
Die auch gute Gesellen sind.
Zu mir kommen sie bald getreten/
Ob sie gleich nicht sehr warn gebeten.
Der Seckel der hat keine ruh/
Denselben ich hart schetzen thu.
Laß Getränck holen nach der schwer/
Von Speiß muß der Tisch nicht sein leer.
Das gröste Glaß ist do das best/ /
Die BIBEL mich wol ruhen lest.

Da ist

Da ist ergetzligkeit gar viel/
Würffeln im Bret vnd Kartenspiel.
Wenn mir nun ist die Stirn erhitzt/
Vnd ich gesoffen daß mich schwitzt/
Da spring ich vber Tisch vnd Benck/
Bin zumal hurtig vnd gelenck.
Fah auch noch ander kurtzweil an/
Muß vber Ofn vnd Fenster gahn.
In solchem wüsten/wilden sauffen
Werff ich alles in einen hauffen.
Das vnterst ich zu öberst kehr/
Krüg/ Kannen/ Gläser tantzen lehr.
Bißweilen ich Hundsmucken hab/
Wil mir nichts lassen brechen ab.
Mein weise sol die beste sein/
Nem dafür dann Maulschellen ein.
Darzu einen geflickten Kopff/
Weil ich so ein zänckischer Tropff.
Das ist mein wolverdienter Lohn/
Hab zu dem Schaden Spott vnd Hohn.
Offt lauff ich zu Nach aus dem Hauß/
Weiß selbst nicht wo ich wil hinauß.
Heb vnfug an mit jauchtzen/ schreyen/
Welchs mir sehr vbel thut gedeyen.
Bevorab/ wenn mich treffen an
Die Drescher/so herumbher gahn.
Mit Flegeln leuchten sie mir heim/
Das ich schwerlich reg Arm vnd Bein.

Bin froh/ daß ich so kom darvon/
Muß wol etwas im stiche lahn.
In voller weiß fall ich ins Bett/
Vnd schlaff mit einem in die Wett/
Ohn Abendsegen/ wie ein Kuh/
Deßgleichen ich auffstehen thu.
Welchs vormittag nicht kan geschehen/
Also thut mir der Kopff vmbgehn.
Die Grillen mich sehr hefftig plagen/
Darff es doch keinen Menschen klagen.
Ich bin im Kopff vnd Seckel kranck/
Der Wirt macht mir ein Rechnung langk/
Vnd hat die KREIDEN nicht gespart/
Wie denn ist jhrer aller art.
Zum RECTOR werd ich früh citirt,
Daß ich also hab jubilirt.
Da wird mir ein Latein gesprochen/
Daß mir das Hertz im Leib thut pochen/
Nu kom ich erst in Angst vnd Noth/
Werd jederman zu Hohn vnd Spott.
Auff meine HABITATION,
Wird mir gebracht ein junger Sohn.
Allein bin ich gezogen auß/
Kom nun selb dritt wider zu Hauß.
Hab mich also gebessert fein/
Daß ich nicht wider kom allein.
Sondern hab mein Geschlecht gemehrt/
Das heist Vater vnd Mutter geehrt.

Diß ist also meine Legend/
Damit ich kurtzlich bring zum end.
Daß ich das Geld vnd Edle Zeit
So schendlich zu bracht/ ist mir leid.
Ist aber nun zu lang gewart/
Der Beutelmantl mich klopffet hart.
Hab nichts gelernt/ Segen vnd Glück
Mir nur alles gehet zu rück.
Mein Gwissen mich stets klaget an/
Frölich nun nimmer werden kan.
Sol ich erst bey der VVIEGEN studirn/
Wird jederman mich wol vexirn.
Zeitlich ein Herr/ dann lang ein Knecht/
Also geschicht mir eben recht.
Diß Vrtheil ich mir selbst thu sprechn/
Darff mich darumb an niemandt rechn.
So bin ich nun in solchem Orden/
Darinn keiner zu Ritter worden/
Noch erlanget den Ehrenkrantz/
Oder den Kopff behalten gantz.
Solchs guter meinung sag ich dir/
Damit dir nicht gescheh wie mir.

M. Alberto Wichgrevio Cornelium edenti.

Mens generosa cupit non uni insistere palmæ,
Nec gloriam levem aucupat:
Sparsa sed ut patulum discurrat Fama per orbem,
Conquirit undiq; copiam.
Wichgrevi, clarum es jam pridem nomen adeptus,
Nil adquiescis at minus:
Ingenio varias promis sed divite dotes,
Queis laus siet celebrior.
Adicit huic multum comi velamine qui nunc
Prodit tuus Cornelius
Ceu typus; ut variet moreis Academica pubes:
Hic pravus est, alter bonus.
Muneris hic sese cancellis sponte coärtat:
Perversus ille transilit:
Ærumnis miserè pressus Cornelius, agrò
Deluctat hinc conamine.
Hoc est, quod nimium fugias incauta juventus,
Quodq; esse possit usui.
Tu fruere: & poterit mens jucundarier inde,
Simulq; plura addiscere:
Invida nec renuas, quidquid debetur honoris
Hujus parenti Fabulæ,

Sed per

Sed per te gratam consurgat clarior, istud
Phœbi decus, Wichgrevius.

Theodorus Drejer.

In novam Comœdiam
M. ALBERTI WICHGREVI
V. CL.
Epigramma.

TEmpora lugebat Tragicè Comœdia nostra,
Quod nullos mundo dent, habeantve viros,
Qui doctis salibus vitam procudere possent,
Et nomen mortis tollere de feretro:
Cum tamen immenso fœcunda Tragœdia partu
Pullulet, & lachrymis gaudeat ipsa suis.
Hoc ratus indignum VVichgrevius, *omne reducit,*
Munditiæ genus & Hellados & Latij.
Inducitque foro primum tristi agmine curas,
Et laceratis suspiria palliolis.
Albentes induta sinus mox gaudia profert:
Quis facies dulcem jubilat ad strepitum,
Invergitque sales toties, tantâ arte striatos
Dulce Jovi Alcmenæ sordeat ut gremium.
I nunc & nostro memora quoque Grecule seclo!
Semivirosque Deos, semideosque viros.

Samuel Dresemius Dithmarsus.

Cl. Viro

Cl. VIRO

Dn. Alberto Wichgrevio M. Cornelium suam edenti.

Seu prodesse velit seu delectare Poëta,
Promeritæ laudis præmia semper habet
Prodes, VVichgrevi, at delectas; unus utrumq;
Das, an plenius hoc, ut dubitetur, an hoc.
Hoc culto esto, illud triviali, muneris instar,
Sæpe ille adplaudet: cædet at hic pluteum.
Mox nec erit precium mirari, teq; tuumq;
Cornelium plures gignere Cornelios.

Theodorus Glazerus
Dithmarsus.

Irrepsere

Irrepsere, Benivole lector, quædam σφάλματα; Ea ita corriges.

EX Dramatis personis CARPZOVIUS nomen tonsoris omissum; Illud ponendum post Chrysostomum. Litt. A. fac. 8. lin. 19: ad artium virtutum lege artium & virtutum f. 14. l. 20. LUB. lege EUG. lin. 22. lacrumas, lege lacrumis Litt. B. f. 24. l. 8. fieri dele Colon, f. 16. l. 1. pro cepiste, cepisti f. 32. l. 1. acipe, accipe. Litt. C. f. 33. l. 15- Obgennias, obgannias f. 37. l. 13. Cocedo lege Concedo lin. 15. adductm, U omissum. f 44. l. 20. Consentiant lege Consentiat. f. 47. l. 26. secedite. Contrahe, f. 50. l. 1. ER. lege FRI. f. 55. l. 8. adferam, lege adducam. f. 57. l. 5. donate pro Donate. f. 59. l. 1. Convalvam pro Convolvam f. 62. l. 13. URS. lege MART. Litt E. f. 63. l. 14. decidi? decidi!

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn824107446/phys_0115

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn824107446/phys_0120

e lector, quædam σφάλματα; Ea
ita corriges.

rſonis CARPZOVIUS nomen
ſum; Illud ponendum poſt Chryſo-
fac. 8. lin. 19: ad artium virtutum
tutum f. 14. l. 20. LUB. lege EUG.
lege lacrumis Litt. B. f. 24. l. 8.
f. 16. l. 1. pro cepiſte, cepiſti f.
pe. Litt. C. f. 33. l. 15- Obgennias,
13. Cocedo lege Concedo lin. 15.
ſum. f 44. l. 20. Conſentiant lege
l. 26. ſecedite. Contrahe, f. 50. l. 1.
l. 8. adferam, lege adducam. f. 57.
onate. f. 59. l. 1. Convalvam pro
. l. 13. URS. lege MART. Litt E.
decidi!

UB Rostock
05 1500
the scale towards document
Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn824107446/phys_0121